

Úradný vestník

Európskej únie

C 114

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Zväzok 56

20. apríla 2013

Číslo oznamu

Obsah

Strana

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2013/C 114/01	Posledná publikácia Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie Ú. v. EÚ C 108, 13.4.2013	1
---------------	--	---

Všeobecný súd

2013/C 114/02	Pridelenie sudcov do komôr	2
---------------	----------------------------------	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2013/C 114/03	Vec C-460/09 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA/Európska komisia (Odvolanie — Mimo zmluvnú zodpovednosť Európskej únie — Zistenie nezrovnalostí vo vývozných náhradách za hovädzie a teľacie mäso určené do Jordánska — Vyšetrovanie OLAF-u — Oznámenie záverov OLAF-u vnútroštátnym orgánom — Poskytnutie záruk — Žiadosť o preplatenie s tým súvisiacich nákladov — Príčinná súvislosť — Vzájomné odvolanie — Premlčacia lehota — Začiatok plynutia)	5
---------------	--	---

SK

Cena:
4 EUR

(Pokračovanie na nasledujúcej strane)

2013/C 114/04	Vec C-473/10: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Európska komisia/Maďarsko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rozvoj železníc Spoločenstva — Pridelovanie kapacity železničnej infraštruktúry — Spoplatňovanie železničnej infraštruktúry — Smernice 91/440/EHS a 2001/14/ES — Neúplné prebratie) 5	5
2013/C 114/05	Vec C-483/10: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Európska komisia/Španielske kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rozvoj železníc Spoločenstva — Smernica 2001/14/ES — Pridelovanie kapacity železničnej infraštruktúry — Spoplatňovanie — Poplatky — Nezávislosť riadenia) 6	6
2013/C 114/06	Vec C-555/10: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Európska komisia/Rakúska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Doprava — Rozvoj železníc Spoločenstva — Smernica 91/440/EHS — Článok 6 ods. 3 a príloha II — Smernica 2001/14/ES — Článok 4 ods. 2 a článok 14 ods. 2 — Manažér infraštruktúry — Organizačná a rozhodovacia nezávislosť — Štruktúra holdingu — Neúplné prebratie) 6	6
2013/C 114/07	Vec C-556/10: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Doprava — Rozvoj železníc Spoločenstva — Smernica 91/440/EHS — Článok 6 ods. 3 a príloha II — Smernica 2001/14/ES — Článok 4 ods. 2 a článok 14 ods. 2 — Manažér infraštruktúry — Organizačná a rozhodovacia nezávislosť — Štruktúra holdingu — Smernica 2001/14 — Článok 7 ods. 3 a článok 8 ods. 1 — Stanovenie poplatkov na základe priamych nákladov — Spoplatňovanie — Priame náklady — Celkové náklady — Smernica 2001/14 — Článok 6 ods. 2 — Neexistencia opatrení na podporu znížovania nákladov — Smernica 91/440 — Článok 10 ods. 7 — Smernica 2001/14 — Článok 30 ods. 4 — Regulačný orgán — Právomoci) 7	7
2013/C 114/08	Vec C-617/10: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Haparanda tingsrätt — Švédsko) — Åklagaren/Hans Åkerberg Fransson (Charta základných práv Európskej únie — Pôsobnosť — Článok 51 — Uplatnenie práva Únie — Penalizácia konaní ohrozujúcich vlastný zdroj Únie — Článok 50 — Zásada ne bis in idem — Vnútroštátny systém, ktorý stanovuje dve samostatné konania, správne a trestné, na sankcionovanie toho istého protiprávneho konania — Zlučiteľnosť) 7	7
2013/C 114/09	Vec C-11/11: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Air France/Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts [Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Letecká doprava — Nariadenie (ES) č. 261/2004 — Články 6 a 7 — Priamo prípojný let — Konštatovanie meškania pri prilete do konečného cieľového miesta — Dĺžka meškania tri hodiny alebo viac — Právo cestujúcich na náhradu] 8	8
2013/C 114/10	Vec C-123/11: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus — Fínsko) — A Oy (Sloboda usadiť sa — Článok 49 ZFEÚ — Daňová právna úprava — Zlúčenie materskej spoločnosti so sídlom v členskom štáte s dcérskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte — Možnosť materskej spoločnosti odpočítať straty dcérskej spoločnosti vyplývajúce z jej činnosti — Vylúčenie vzťahujúce sa na dcérske spoločnosti nerezidentov) 9	9
2013/C 114/11	Vec C-168/11: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Manfred Beker, Christa Beker/Finanzamt Heilbronn (Voľný pohyb kapitálu — Daň z príjmov — Kapitálové výnosy — Zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia — Dividendy vyplatené spoločnosťami usadenými v členských štátoch a tretích štátoch — Určenie hornej hranice započítania zrážkovej dane zaplatenej v zahraničí na vnútroštátnu daň z príjmu — Nezhľadnenie osobných výdavkov a výdavkov súvisiacich s osobným životom — Odôvodnenie) 9	9

2013/C 114/12	Vec C-243/11: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgicko) — RVS Levensverzekeringen NV/Belgické kráľovstvo (Priame životné poistenie — Ročná daň týkajúca sa poisťovacích činností — Smernica 2002/83/ES — Článok 1 ods. 1 písm. g) a článok 50 — Pojem „členský štát záväzku“ — Poisťovňa usadená v Holandsku — Poistník, ktorý uzatvoril poistnú zmluvu v Holandsku a presunul svoje obvyklé bydlisko do Belgicka po uzatvorení zmluvy — Slobodné poskytovanie služieb)	10
2013/C 114/13	Vec C-246/11 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2013 — Portugalská republika/Európska komisia [Odvolanie — Európsky fond pre regionálny rozvoj (EFRR) — Nariadenie (EHS) č. 2052/88 — Článok 13 ods. 3 — Nariadenie (EHS) č. 4253/88 — Článok 21 ods. 1 — Globálna subvencia na podporu miestnych investícií v Portugalsku — Zníženie finančnej pomoci]	10
2013/C 114/14	Vec C-282/11: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Španielsko) — Concepción Salgado González/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) [Článok 48 ZFEÚ — Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 a nariadenie (ES) č. 883/2004 — Dôchodkové poistenie a poistenie pre prípad úmrtia — Osobitné postupy na uplatňovanie vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa dôchodkového poistenia — Výpočet dávok]	11
2013/C 114/15	Vec C-332/11: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie van België — Belgicko) — ProRail NV/Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH [Nariadenie (ES) č. 1206/2001 — Spolupráca pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach — Priame vykonanie dôkazu — Ustanovenie znalca — Úloha, ktorá sa má vykonať čiastočne na území členského štátu vnútroštátneho súdu a čiastočne na území iného členského štátu]	11
2013/C 114/16	Vec C-399/11: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Constitucional Madrid — Španielsko) — trestné konanie proti Stefanovi Mellonimu (Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Európsky zatykač — Postupy odovzdávania medzi členskými štátmi — Rozhodnutia vydané v konaní, na ktorom sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila — Výkon trestu uloženého v neprítomnosti — Možnosť preskúmania rozsudku)	12
2013/C 114/17	Vec C-425/11: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg — Nemecko) — Katja Ettwein/Finanzamt Konstanz (Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb — Rovnosť zaobchádzania — Cezhraničné samostatne zárobkovo činné osoby — Štátni príslušníci členského štátu Únie — Príjmy zo zárobkovej činnosti dosiahnuté v tomto členskom štáte — Premiestnenie bydliska do Švajčiarska — Odmietnutie daňovej výhody v uvedenom členskom štáte z dôvodu premiestnenia bydliska)	13
2013/C 114/18	Vec C-427/11: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Ireland — Írsko) — Margaret Kenny a i./Minister for Justice, Equality and Law Reform a i. (Článok 141 ES — Smernica 75/117/EHS — Rovnosť odmeňovania pracovníkov mužského a ženského pohlavia — Nepriama diskriminácia — Objektívne odôvodnenie — Podmienky)	13
2013/C 114/19	Vec C-472/11: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (predtým Fővárosi Bíróság) — Maďarsko] — Banif Plus Bank Zrt./Csaba Csipai, Viktória Csipai (Smernica 93/13/EHS — Nekalé podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách — Preskúmanie nekalej povahy podmienky vnútroštátnym súdom ex offio — Povinnosť vnútroštátneho súdu, ktorý ex offio konštatoval nekalú povahu podmienky, vyzvať účastníkov konania na predloženie ich pripomienok predtým, ako vyvodí z tohto zistenia dôsledky — Zmluvné ustanovenia, ktoré sa majú vziať do úvahy pri preskúmaní nekalej povahy) ...	14

2013/C 114/20	Vec C-544/11: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Nemecko) — Helga Petersen, Peter Petersen/Finanzamt Ludwigshafen (Slobodné poskytovanie služieb — Voľný pohyb pracovníkov — Právna úprava členského štátu, ktorá umožňuje oslobodiť od dane príjmy pochádzajúce z činnosti v inom štáte v rámci rozvojovej pomoci — Podmienky — Sídlo zamestnávateľa na vnútroštátnom území — Odmietnutie v prípade, keď je zamestnávateľ usadený v inom členskom štáte) ...	15
2013/C 114/21	Vec C-561/11: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Španielsko) — Fédération Cynologique Internationale/Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza [Ochranné známky Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 9 ods. 1 — Pojem „tretie osoby“ — Majiteľ neskoršej ochrannej známky Spoločenstva]	15
2013/C 114/22	Vec C-619/11: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail de Bruxelles — Belgicko) — Patricia Dumont de Chassart/Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS) [Sociálne zabezpečenie — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Článok 72, článok 78 ods. 2 písm. b) a článok 79 ods. 1 písm. a) — Sirotské dávky — Úhrn dôb poistenia a zamestnania — Doby dosiahnuté pozostalým rodičom v inom členskom štáte — Nezohľadnenie].....	16
2013/C 114/23	Vec C-655/11 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. februára 2013 — Seven for all mankind LLC/Seven SpA, Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Skoršia slovná ochranná známka — Prvok „SEVEN“ — Podobnosť označení — Pravdepodobnosť zámeny — Relatívny dôvod zamietnutia)	16
2013/C 114/24	Vec C-1/12: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação de Lisboa — Portugalsko) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas/Autoridade da Concorrência (Zväz autorizovaných účtovníkov — Právna úprava týkajúca sa systému povinného vzdelávania autorizovaných účtovníkov — Článok 101 ZFEÚ — Združenie podnikateľov — Obmedzenie hospodárskej súťaže — Odôvodnenia — Článok 106 ods. 2 ZFEÚ)	17
2013/C 114/25	Vec C-18/12: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud — Česká republika) — Město Žamberk/Finanční ředitelství v Hradci Králové, teraz Odvolací finanční ředitelství (Dane — DPH — Smernica 2006/112/ES — Článok 132 ods. 1 písm. m) — Oslobodenie od dane — Poskytovanie služieb úzko súvisiacich so športom alebo telesnou výchovou — Neorganizované a nesystematické športové aktivity — Mestské kúpalisko)	18
2013/C 114/26	Vec C-46/12: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Dánsko) — LN/Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte [Občianstvo Únie — Voľný pohyb pracovníkov — Zásada rovnosti zaobchádzania — Článok 45 ods. 2 ZFEÚ — Nariadenie (EHS) č. 1612/68 — Článok 7 ods. 2 — Smernica 2004/38/ES — Článok 24 ods. 1 a 2 — Výnimka zo zásady rovnosti zaobchádzania vzhľadom na príspevok na výživu počas štúdia formou študentských štipendií alebo študentských pôžičiek — Občan Únie, ktorý študuje v hostiteľskom členskom štáte — Výkon zamestnania pred začatím štúdia a po ňom — Hlavný cieľ dotknutej osoby pri svojom vstupe do hostiteľského členského štátu — Vplyv na jeho kvalifikáciu ako pracovníka a na jeho nárok na študentské štipendium]	18
2013/C 114/27	Vec C-68/12: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) zo 7. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovensko) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky/Slovenská sporiteľňa, a.s. (Pojem kartel — Dohoda uzatvorená medzi viacerými bankami — Konkurenčný podnik údajne pôsobiaci na relevantnom trhu nelegálne — Vplyv — Neexistencia).....	19

2013/C 114/28	Vec C-79/12: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Alba Iulia — Rumunsko) — SC Mora IPR SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu (Dane — DPH — Smernica 2006/112/ES — Článok 211 — Odklad platby DPH z dovozu) 20
2013/C 114/29	Vec C-104/12: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Finanzamt Köln-Nord/Wolfram Becker (Šiesta smernica o DPH — Článok 17 ods. 2 písm. a) — Právo na odpočet dane zaplatenej na vstupe — Nevyhnutnosť existencie priamej a bezprostrednej súvislosti medzi plnením na vstupe a zdaniteľným plnením na výstupe — Kritérium určenia tejto súvislosti — Služby advokáta poskytnuté v rámci trestného konania vedeného vo veci podplácania osobne proti konateľovi a hlavnému spoločníkovi spoločnosti s ručením obmedzeným) 20
2013/C 114/30	Vec C-111/12: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato — Taliansko) — Ministero per i beni e le attività culturali a i./Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia a i. (Smernica 85/384/EHS — Vzájomné uznávanie dokladov o vzdelaní v oblasti architektúry — Článok 10 a článok 11 písm. g) — Vnútroštátna právna úprava uznávajúca rovnocennosť dokladov o vzdelaní architekta a stavebného inžiniera, ktorá však práce na budovách klasifikovaných ako patriace do umeleckého dedičstva vyhradzuje architektom — Zásada rovnosti zaobchádzania — Čisto vnútorná situácia členského štátu) 21
2013/C 114/31	Vec C-246/12 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. februára 2013 — Ellinika Nafpigeia AE/Európska komisia (Odvolanie — Štátna pomoc — Stavba lodí — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Ochrana základných bezpečnostných záujmov členského štátu — Podmienky hospodárskej súťaže na vnútornom trhu) 21
2013/C 114/32	Vec C-235/12 P: Odvolanie podané 14. mája 2012: H-Holding AG proti uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) z 2. marca 2012 vo veci T-594/11, H-Holding AG/Európska komisia 22
2013/C 114/33	Vec C-563/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 5. decembra 2012 — BDV Hungary Trading Kft., v likvidácii/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 22
2013/C 114/34	Vec C-614/12: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Debreceni Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 31. decembra 2012 — József Dutka/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal 23
2013/C 114/35	Vec C-5/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szombathelyi Törvényszék (Maďarsko) 3. januára 2013 — Ferenc Tibor Kovács/Vas Megyei Rendőr-főkapitányság 23
2013/C 114/36	Vec C-15/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Nemecko) 10. januára 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH/Technische Universität Hamburg-Harburg 23
2013/C 114/37	Vec C-21/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 15. januára 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen 24
2013/C 114/38	Vec C-67/13 P: Odvolanie podané 8. februára 2013: Groupement des cartes bancaires (CB) proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 29. novembra 2012 vo veci T-491/07, CB/Komisia 24

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2013/C 114/39	Vec C-68/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Rüsselsheim (Nemecko) 8. februára 2013 — Markus Weiss/Condor Flugdienst GmbH	25
2013/C 114/40	Vec C-79/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidshof te Brussel (Belgicko) 15. februára 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers/Selver Saciri a i.....	26
2013/C 114/41	Vec C-81/13: Žaloba podaná 15. februára 2013 — Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska/Rada Európskej únie	26
2013/C 114/42	Vec C-83/13: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbetsdomstolen (Švédsko) 19. februára 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet/Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)	27
2013/C 114/43	Vec C-90/13 P: Odvolanie podané 22. februára 2013: 1. garantovaná a.s. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 12. decembra 2012 vo veci T-392/09, 1. garantovaná a.s./Európska komisia	28
2013/C 114/44	Vec C-93/13 P: Odvolanie podané 25. februára 2013: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 13. decembra 2012 vo veci T-103/08, Versalis SpA, predtým Polimeri Europa SpA, a Eni SpA/Európska komisia	28
2013/C 114/45	Vec C-100/13: Žaloba podaná 27. februára 2013 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko	29

Všeobecný súd

2013/C 114/46	Vec T-93/10: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA („REACH — Identifikácia látky smola, uhoľnodechtová, vysokoteplotná, ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“).....	30
2013/C 114/47	Vec T-94/10: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Rütgers Germany a i./ECHA („REACH — Identifikácia antracénového oleja ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“)	30
2013/C 114/48	Vec T-95/10: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Cindu Chemicals a i./ECHA („REACH — Identifikácia antracénového oleja s nízkym obsahom antracénu ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“).....	31
2013/C 114/49	Vec T-96/10: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Rütgers Germany a i./ECHA [„REACH — Identifikácia antracénového oleja (antracénovej pasty) ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“].....	31

2013/C 114/50	Vec T-498/10: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. marca 2013 — Mayer Naman/ÚHVT — Daniel e Mayer (David Mayer) [„Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka David Mayer — Skoršia národná slovná ochranná známka DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámieny — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 53 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žiadosť o predloženie dôkazu o riadnom používaní podaná prvýkrát pred odvolacím senátom — Omeškanie — Článok 57 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009“] 32	32
2013/C 114/51	Vec T-539/10: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Acino/Komisia [„Liekky na humánne použitie — Pozastavenie uvedenia na trh určitých šarží liekov obsahujúcich účinnú látku Clopidogrel a ich stiahnutie — Zmena povolenia na uvedenie na trh — Zákaz uvedenia liekov na trh — Nariadenie (ES) č. 726/2004 a smernica 2001/83/ES — Proporcionalita — Povinnosť odôvodnenia“] 32	32
2013/C 114/52	Vec T-186/11: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Schönberger/Parlament („Žaloba o neplatnosť — Petičné právo — Petícia zaslaná Európskemu parlamentu — Petícia, ktorá je vyhlásená za prípustnú — Rozhodnutie, ktorým sa končí petičné konanie — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Nepripustnosť“) 33	33
2013/C 114/53	Vec T-247/11: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — FairWild Foundation/ÚHVT — Wild (FAIRWILD) [„Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačené Európske spoločenstvo — Slovná ochranná známka FAIRWILD — Skoršia slovná ochranná známka WILD — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámieny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“] 33	33
2013/C 114/54	Vec T-370/11: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Poľsko/Komisia („Životné prostredie — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót od roku 2013 — Referenčné úrovne, ktoré sa majú uplatňovať pri výpočte pridelených emisných kvót — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“) 34	34
2013/C 114/55	Vec T-39/12 P: Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Di Tullio/Komisia („Odvolanie — Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Voľno na výkon vojenskej služby — Článok 18 prvý odsek PZOZ — Časové účinky rozsudku“) 34	34
2013/C 114/56	Vec T-591/10: Uznesenie Všeobecného súdu z 26. februára 2013 — Castiglioni/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Žaloba o náhradu škody — Verejné obstarávanie prác — Verejné obstarávanie — Stavebné práce, rekonštrukcia a údržba budov a infraštruktúry Spoločného výskumného centra v Ispre — Kritéria výberu — Zamietnutie ponuky uchádzača a rozhodnutie prideliť zákazku inému uchádzačovi — Nové dôvody — Žaloba čiastočne zjavne nedôvodná po právnej stránke a čiastočne zjavne neprípustná“) 34	34
2013/C 114/57	Vec T-57/13: Žaloba podaná 29. januára 2013 — Club Hotel Loutraki a i./Komisia 35	35
2013/C 114/58	Vec T-58/13: Žaloba podaná 29. januára 2013 — Club Hotel Loutraki a i./Komisia 36	36
2013/C 114/59	Vec T-59/13 P: Odvolanie podané 30. januára 2013: BT proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu z 3. decembra 2012 vo veci F-45/12, BT/Komisia 37	37
2013/C 114/60	Vec T-73/13: Žaloba podaná 11. februára 2013 — InterMune UK a i./EMA 38	38

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2013/C 114/61	Vec T-93/13: Žaloba podaná 15. februára 2013 — Spojené kráľovstvo/ECB	38
2013/C 114/62	Vec T-94/13 P: Odvolanie podané 17. februára 2013: Ioannis Ntouvas proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 11. decembra 2012 vo veci F-107/11, Ntouvas/ECDC	39
2013/C 114/63	Vec T-104/13: Žaloba podaná 20. februára 2013 — Toshiba/Komisia	41
2013/C 114/64	Vec T-108/13: Žaloba podaná 23. februára 2013 — VTZ a i./Rada	42
2013/C 114/65	Vec T-114/13 P: Odvolanie podané 22. februára 2013: Maria Concetta Cerafogli proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 12. decembra 2012 vo veci F-43/10, Cerafogli/ECB	42
2013/C 114/66	Vec T-115/13: Žaloba podaná 22. februára 2013 — Dennekamp/Parlament	43
2013/C 114/67	Vec T-125/13: Žaloba podaná 4. marca 2013 — Taliansko/Komisia	44

Súd pre verejnú službu

2013/C 114/68	Vec F-124/10: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 26. februára 2013 — Labiri/EHSV (Verejná služba — Povinnosť poskytnúť pomoc — Článok 12a služobného poriadku — Morálne obťažovanie — Správne vyšetrovanie)	46
2013/C 114/69	Vec F-74/11: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 26. februára 2013 — Bojc Golob/Komisia (Verejná služba — Zmluvný zamestnanec — Zmluva na dobu neurčitú — Výpoveď).....	46
2013/C 114/70	Vec F-113/11: Uznesenie Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 21. februára 2013 — Marcuccio/Komisia (Verejná služba — Článok 34 ods. 1 a 6 rokovacieho poriadku — Žaloba podaná faxom v lehote na podanie žaloby — Podpis advokáta líšiaci sa od podpisu uvedeného na origináli žaloby zaslanej listom — Zmeškanie lehoty na podanie žaloby — Zjavná neprípustnosť) ...	46
2013/C 114/71	Vec F-7/13: Žaloba podaná 22. januára 2013 — ZZ/Komisia	47
2013/C 114/72	Vec F-18/13: Žaloba podaná 19. februára 2013 — ZZ/Komisia	47
2013/C 114/73	Vec F-20/13: Žaloba podaná 26. februára 2013 — ZZ/Komisia	48
2013/C 114/74	Vec F-16/12: Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 27. februára 2013 — Kimman/Komisia.....	48
2013/C 114/75	Vec F-47/12: Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 28. februára 2013 — M/EMA	48

IV

*(Informácie)*INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

(2013/C 114/01)

Posledná publikácia Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 108, 13.4.2013

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 101, 6.4.2013

Ú. v. EÚ C 86, 23.3.2013

Ú. v. EÚ C 79, 16.3.2013

Ú. v. EÚ C 71, 9.3.2013

Ú. v. EÚ C 63, 2.3.2013

Ú. v. EÚ C 55, 23.2.2013

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VŠEOBECNÝ SÚD

Pridelenie sudcov do komôr

(2013/C 114/02)

Dňa 18. marca 2013 sa na plenárnom zasadnutí Všeobecného súdu v nadväznosti na nástup sudcu C. Wettera do funkcie rozhodlo o zmene rozhodnutí Všeobecného súdu z 20. septembra 2010 ⁽¹⁾, 26. októbra 2010 ⁽²⁾, 29. novembra 2010 ⁽³⁾, 20. septembra 2011 ⁽⁴⁾, 25. novembra 2011 ⁽⁵⁾, zo 16. mája 2012 ⁽⁶⁾, 17. septembra 2012 ⁽⁷⁾, 9. októbra 2012 ⁽⁸⁾ a 29. novembra 2012 ⁽⁹⁾ o pridelení sudcov do komôr.

Na obdobie od 18. marca 2013 do 31. augusta 2013 sú sudcovia pridelení do komôr takto:

Prvá rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory J. Azizi, sudcovia I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kančeva a E. Buttigieg.

Prvá komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

J. Azizi, predseda komory,

- a) S. Frimodt Nielsen a M. Kančeva, sudcovia;
- b) S. Frimodt Nielsen a E. Buttigieg, sudcovia;
- c) M. Kančeva a E. Buttigieg, sudcovia.

Druhá rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory N. J. Forwood, sudcovia F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek a J. Schwarcz.

Druhá komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

N. J. Forwood, predseda komory,
F. Dehousse, sudca,
J. Schwarcz, sudca.

Tretia rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory O. Czúcz, sudcovia I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kančeva a E. Buttigieg.

Tretia komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

O. Czúcz, predseda komory,
I. Labucka, sudkyňa,
D. Gratsias, sudca.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 288, 23.10.2010, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 317, 20.11.2010, s. 5.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 346, 18.12.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 305, 15.10.2011, s. 2.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 370, 17.12.2011, s. 5.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 174, 16.6.2012, s. 2.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ C 311, 13.10.2012, s. 2.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ C 343, 10.11.2012, s. 2.

⁽⁹⁾ Ú. v. EÚ C 9, 12.1.2013, s. 3.

Štvrtá rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins a M. van der Woude.

Štvrtá komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

I. Pelikánová, predsedníčka komory,
K. Jürimäe, sudkyňa,
M. van der Woude, sudca.

Piata rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory S. Papasavvas, sudcovia V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins a M. van der Woude.

Piata komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

S. Papasavvas, predseda komory,
V. Vadapalas, sudca,
K. O'Higgins, sudca.

Šiesta rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory H. Kanninen, sudcovia M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis a C. Wetter.

Šiesta komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

H. Kanninen, predseda komory

- a) S. Soldevila Fragoso a G. Berardis, sudcovia
- b) S. Soldevila Fragoso a C. Wetter, sudcovia
- c) G. Berardis a C. Wetter, sudcovia.

Siedma rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory A. Dittrich, sudcovia F. Dehousse, I. Wiszniewska-Bialecka, M. Prek a J. Schwarcz.

Siedma komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

A. Dittrich, predseda komory,
I. Wiszniewska-Bialecka, sudkyňa,
M. Prek, sudca.

Ôsma rozšírená komora zasadajúca v zložení piatich sudcov:

predseda komory L. Truchot, sudcovia M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis a C. Wetter.

Ôsma komora zasadajúca v zložení troch sudcov:

L. Truchot, predseda komory,
M. E. Martins Ribeiro, sudkyňa,
A. Popescu, sudca.

Na obdobie od 18. marca 2013 do 31. augusta 2013:

- v prvej rozšírenej komore sudcami, ktorí budú spolu s predsedom komory zasadať a tvoriť rozšírené rozhodovacie zloženie, budú dvaja ďalší sudcovia pôvodne určenej prvej komory, štvrtý sudca tejto komory a jeden sudca tretej komory zasadajúcej s tromi sudcami. Tento posledný sudca, ktorý nebude predsedom komory, bude určený podľa poradia uvedeného v článku 6 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu,

- v tretej rozšírenej komore sudcami, ktorí budú spolu s predsedom komory zasadať a tvoriť rozšírené rozhodovacie zloženie, budú dvaja ďalší sudcovia pôvodne určenej tretej komory a dvaja sudcovia prvej komory zloženej zo štyroch členov. Títo dvaja poslední sudcovia, z ktorých ani jeden nebude predsedom komory, budú určení podľa poradia uvedeného v článku 6 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu,
 - v šiestej rozšírenej komore sudcami, ktorí budú spolu s predsedom komory zasadať a tvoriť rozšírené rozhodovacie zloženie, budú dvaja ďalší sudcovia pôvodne určenej šiestej komory, štvrtý sudca tejto komory a jeden sudca ôsmej komory zasadajúcej s tromi sudcami. Tento posledný sudca, ktorý nebude predsedom komory, bude určený podľa poradia uvedeného v článku 6 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu,
 - v ôsmej rozšírenej komore sudcami, ktorí budú spolu s predsedom komory zasadať a tvoriť rozšírené rozhodovacie zloženie, budú dvaja ďalší sudcovia pôvodne určenej ôsmej komory a dvaja sudcovia šiestej komory zloženej zo štyroch členov. Títo dvaja poslední sudcovia, z ktorých ani jeden nebude predsedom komory, budú určení podľa poradia uvedeného v článku 6 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu,
 - v prvej komore zasadajúcej v zložení troch sudcov, bude predseda komory zasadať postupne so sudcami uvedenými pod písmenom a), b) alebo c) v závislosti od zloženia, do ktorého patrí sudca spravodajca. Vo veciach, v ktorých bude sudcom spravodajcom predseda komory, bude predseda komory zasadať so sudcami každého z týchto zložení striedavo podľa poradia zápisu vecí do registra bez toho, aby tým boli dotknuté spojené veci.
 - v šiestej komore zasadajúcej v zložení troch sudcov, bude predseda komory zasadať postupne so sudcami uvedenými pod písmenom a), b) alebo c) v závislosti od zloženia, do ktorého patrí sudca spravodajca. Vo veciach, v ktorých bude sudcom spravodajcom predseda komory, bude predseda komory zasadať so sudcami každého z týchto zložení striedavo podľa poradia zápisu vecí do registra bez toho, aby tým boli dotknuté spojené veci.
-

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA/Európska komisia

(Vec C-460/09 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Mimozmluvná zodpovednosť Európskej únie — Zistenie nezrovnalostí vo vývozných náhradách za hovädzie a teľacie mäso určené do Jordánska — Vyšetrovanie OLAF-u — Oznámenie záverov OLAF-u vnútroštátnym orgánom — Poskytnutie záruk — Žiadosť o preplatenie s tým súvisiacich nákladov — Príčinná súvislosť — Vzájomné odvolanie — Premlčacia lehota — Začiatok plynutia)

(2013/C 114/03)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľky: Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA (v zastúpení: F. Sciaudone a C. D'Andria, avvocati)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci a P. Rossi, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie podané proti uzneseniu Súdu prvého stupňa (šiesta komora) zo 4. septembra 2009, Inalca a Cremonini/Komisia, T-174/06, ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu na určenie mimozmluvnej zodpovednosti smerujúcu k náhrade škody, ktorá údajne vznikla žalobkyniam v dôsledku oznámenia záverov talianskym orgánom, v ktorých boli obvinené žalobkyne v rámci vyšetrovania Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) súvisiaceho s overením zákonnosti určitých vývozných náhrad na hovädzie mäso určeného do Jordánska

Výrok rozsudku

1. Odvolanie a vzájomné odvolanie sa zamieta.

2. Inalca SpA — Industria Alimentari Carni a Cremonini SpA sú povinné nahradiť trovy konania súvisiace s hlavným odvolaním.

3. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania súvisiace so vzájomným odvolaním.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 24, 30.1.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Európska komisia/Maďarsko

(Vec C-473/10) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rozvoj železníc Spoločenstva — Pridelovanie kapacity železničnej infraštruktúry — Spoplatňovanie železničnej infraštruktúry — Smernice 91/440/EHS a 2001/14/ES — Neúplné prebratie)

(2013/C 114/04)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: H. Støvlbæk, B. Simon a A. Sipos, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Maďarsko (v zastúpení: M. Fehér, K. Szíjjártó a G. Koós, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovaného: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, T. Müller a J. Očková, splnomocnení zástupcovia), Poľská republika (v zastúpení: M. Szpunar, B. Majczyna a M. Laszuk, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie v stanovenej lehote všetkých opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 6 ods. 3 a prílohou II smernice Rady 91/440/EHS z 29. júla 1991 o rozvoji železníc spoločenstva (Ú. v. ES L 237, s. 25; Mim. vyd. 07/001, s. 341), ako aj článkom 4 ods. 2, článkom 6 ods. 1 a 2, článkom 7 ods. 3, článkom 11 a článkom 14 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní

kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404)

Výrok rozsudku

1. Maďarsko si tým, že v stanovenej lehote neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 6 ods. 1 a 2, ako aj článkom 7 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry a vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/58/ES z 23. októbra 2007, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z týchto ustanovení.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.
3. Európska komisia a Maďarsko znášajú svoje vlastné trovy konania.
4. Česká republika a Poľská republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 328, 4.12.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-483/10) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rozvoj železníc Spoločenstva — Smernica 2001/14/ES — Pridelovanie kapacity železničnej infraštruktúry — Spoplatňovanie — Poplatky — Nezávislosť riadenia)

(2013/C 114/05)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: H. Støvlbæk a R. Vidal Puig, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: S. Centeno Huerta a B. Plaza Cruz, splnomocnené zástupkyne)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovaného: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Očková a T. Müller, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues a M. Perrot, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 10 ods. 7 smernice Rady 91/440/EHS z 29. júla 1991 o rozvoji železníc spoločenstva (Ú. v. ES L 237, s. 25; Mim. vyd. 07/001, s. 341) a článku 4 ods. 1, článku 11, článku 13 ods. 2, článku 14 ods. 1 a článku 30 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404) — Poplatky — Nezávislosť riadenia

Výrok rozsudku

1. Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na to, aby zabezpečilo súlad s článkom 4 ods. 1, článkom 11, článkom 13 ods. 2 a článkom 14 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry a vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/58/ES z 23. októbra 2007, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z týchto ustanovení.
2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.
3. Česká republika a Francúzska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 328, 4.12.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Európska komisia/Rakúska republika

(Vec C-555/10) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Doprava — Rozvoj železníc Spoločenstva — Smernica 91/440/EHS — Článok 6 ods. 3 a príloha II — Smernica 2001/14/EHS — Článok 4 ods. 2 a článok 14 ods. 2 — Manažér infraštruktúry — Organizačná a rozhodovacia nezávislosť — Štruktúra holdingu — Neúplné prebratie)

(2013/C 114/06)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Braun, B. Simon, R. Vidal Puig a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika (v zastúpení: C. Pesendorfer a U. Zechner, splnomocnené zástupkyne)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie, v stanovenej lehote, všetkých ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 6 ods. 3 a s prílohou II smernice Rady 91/440/EHS z 29. júla 1991 o rozvoji železníc spoločenstva (Ú. v. ES L 237, s. 25; Mim. vyd. 07/001, s. 341), ako aj s článkom 4 ods. 2 a článkom 14 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.
3. Talianska republika znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 30, 29.1.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko

(Vec C-556/10) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Doprava — Rozvoj železníc Spoločenstva — Smernica 91/440/EHS — Článok 6 ods. 3 a príloha II — Smernica 2001/14/ES — Článok 4 ods. 2 a článok 14 ods. 2 — Manažér infraštruktúry — Organizačná a rozhodovacia nezávislosť — Štruktúra holdingu — Smernica 2001/14 — Článok 7 ods. 3 a článok 8 ods. 1 — Stanovenie poplatkov na základe priamych nákladov — Spoplatňovanie — Priame náklady — Celkové náklady — Smernica 2001/14 — Článok 6 ods. 2 — Neexistencia opatrení na podporu znižovania nákladov — Smernica 91/440 — Článok 10 ods. 7 — Smernica 2001/14 — Článok 30 ods. 4 — Regulačný orgán — Právomoci)

(2013/C 114/07)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Braun a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze, J. Möller a N. Graf Vitzthum, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Van der Hout, advocaat)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Očková a T. Müller, splnomocnení zástupcovia), Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie v stanovenej lehote všetkých právnych predpisov potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 6 ods. 3 a prílohou II smernice Rady 91/440/EHS z 29. júla 1991 o rozvoji železníc spoločenstva (Ú. v. ES L 237, s. 25; Mim. vyd. 07/001, s. 341), ako aj článkom 2, článkom 6 ods. 2, článkom 7 ods. 3, článkom 8 ods. 1, článkom 14 ods. 2 a článkom 30 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.
3. Česká republika a Talianska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 38, 5.2.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Haparanda tingsrätt — Švédsko) — Åklagaren/Hans Åkerberg Fransson

(Vec C-617/10) (¹)

(Charta základných práv Európskej únie — Pôsobnosť — Článok 51 — Uplatnenie práva Únie — Penalizácia konaní ohrozujúcich vlastný zdroj Únie — Článok 50 — Zásada ne bis in idem — Vnútroštátny systém, ktorý stanovuje dve samostatné konania, správne a trestné, na sankcionovanie toho istého protiprávneho konania — Zlučiteľnosť)

(2013/C 114/08)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Haparanda tingsrätt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Åklagaren

Žalovaný: Hans Åkerberg Fransson

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Haparanda tingsrätt — Výklad článku 6 ZEÚ a článku 50 Charty základných práv Európskej únie — Vnútroštátna judikatúra vyžadujúca jednoznačnú oporu v Európskom dohovore o ľudských právach alebo v judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva na neuplatnenie vnútroštátnych predpisov, ktoré môžu byť v rozpore so zásadou *ne bis in idem* — Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej môže byť to isté konanie porušujúce daňové predpisy sankcionované jednak v správnej rovine daňovým doplatkom a jednak v trestnoprávnej rovine trestom odňatia slobody — Zlučiteľnosť vnútroštátneho systému stanovujúceho dve oddelené konania na sankcionovanie toho istého porušujúceho konania so zásadou *ne bis in idem*

Výrok rozsudku

1. Zásada *ne bis in idem* uvedená v článku 50 Charty základných práv Európskej únie nebráni tomu, aby členský štát za to isté konanie spočívajúce v nesplnení povinnosti podať priznanie k dani z pridanej hodnoty uložil daňovú a následne trestnú sankciu, pokiaľ prvá sankcia nemá trestnú povahu, čo musí overiť vnútroštátny súd.
2. Právo Únie neupravuje vzťahy medzi Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaným v Ríme 4. novembra 1950 a právnymi poriadkami členských štátov a ani nestanovuje dôsledky, ktoré musí vnútroštátny súd vyvodiť v prípade rozporu medzi právami zaručenými týmto dohovorom a vnútroštátnou právnou normou.

Právo Únie bráni súdnej praxi, ktorá povinnosť vnútroštátneho súdu upustiť od akéhokoľvek ustanovenia odporujúceho základnému právu zaručenému Chartou základných práv Európskej únie podmieňuje tým, že uvedený rozpor jednoznačne vyplýva z textu tejto Charty alebo z príslušnej judikatúry, lebo vnútroštátny súd zbavuje možnosti, a to prípadne v spolupráci so Súdnym dvorom, celkovo posúdiť zlučiteľnosť uvedeného ustanovenia s Chartou.

(¹) Ú. v. EÚ C 72, 5.3.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Air France/Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

(Vec C-11/11) (¹)

[Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Letecká doprava — Nariadenie (ES) č. 261/2004 — Články 6 a 7 — Priamo prípojný let — Konštatovanie meškania pri prilete do konečného cieľového miesta — Dĺžka meškania tri hodiny alebo viac — Právo cestujúcich na náhradu]

(2013/C 114/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Air France

Žalovaní: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesgerichtshof — Výklad článkov 6 a 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10) — Medzikontinentálny let zložený z viacerých čiastočných úsekov — Situácia, kedy let prileť do konečného cieľového miesta s meškáním desať hodín, hoci meškanie odletu sa nachádza v limitoch stanovených článkom 6 ods. 1 nariadenia (ES) č. 261/2004 — Prípadné právo na náhradu

Výrok rozsudku

Článok 7 nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, sa má vykladať v zmysle, že na základe tohto článku má cestujúci priamo prípojného letu, ktorého let mal pri odlete kratšie meškanie, ako sú limity stanovené v článku 6 uvedeného nariadenia, ale ktorý do svojho konečného cieľového miesta prileť s meškáním tri hodiny alebo viac voči plánovanému času priletu, právo na náhradu, keďže táto náhrada nie je viazaná na existenciu meškania pri odlete, a teda na dodržanie podmienok stanovených v uvedenom článku 6.

(¹) Ú. v. EÚ C 95, 26.3.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus — Fínsko) — A Oy

(Vec C-123/11) ⁽¹⁾

(Sloboda usadiť sa — Článok 49 ZFEÚ — Daňová právna úprava — Zlúčenie materskej spoločnosti so sídlom v členskom štáte s dcérskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte — Možnosť materskej spoločnosti odpočítať straty dcérskej spoločnosti vyplývajúce z jej činnosti — Vylúčenie vzťahujúce sa na dcérske spoločnosti nerezidentov)

(2013/C 114/10)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: A Oy

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Korkein hallinto-oikeus — Výklad článkov 49 ZFEÚ a 54 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Vnútroštátna daňová právna úprava — Zlúčenie materskej spoločnosti so sídlom v členskom štáte s dcérskou spoločnosťou, ktorá ukončila činnosť v inom členskom štáte — Odpočet strát vzniknutých zlúčenej spoločnosti z činnosti tejto spoločnosti v inom členskom štáte nadobúdajúcou spoločnosťou v členskom štáte jej sídla

Výrok rozsudku

1. Články 49 ZFEÚ a 54 ZFEÚ za okolností, o aké ide vo veci samej, nebránia vnútroštátnej úprave, ktorá nepripúšťa, aby si materská spoločnosť, ktorá sa zlúči s dcérskou spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte, mohla zo svojho zdaniteľného zisku odpočítať straty, ktoré vznikli tejto dcérskej spoločnosti v zdaniteľných obdobiach pred zlúčením, hoci túto možnosť pripúšťa, ak ide o zlúčenie s dcérskou spoločnosťou rezidentom. Takáto právna úprava je však nezlučiteľná s právom Únie, ak materskej spoločnosti neumožňuje preukázať, že jej dcérska spoločnosť nerezident alebo tretia osoba vyčerpala všetky možnosti na zohľadnenie týchto strát v nasledujúcich zdaniteľných obdobiach v štáte, v ktorom je usadená.

2. Pravidlá výpočtu strát dcérskej spoločnosti nerezidenta na účely ich zohľadnenia materskou spoločnosťou rezidentom v rámci transakcie, o akú ide vo veci samej, nemôžu predstavovať rozdielne zaobchádzanie v porovnaní s pravidlami výpočtu uplatniteľnými v prípade, ak by išlo o zlúčenie s dcérskou spoločnosťou rezidentom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 145, 14.5.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Manfred Beker, Christa Beker/Finanzamt Heilbronn

(Vec C-168/11) ⁽¹⁾

(Voľný pohyb kapitálu — Daň z príjmov — Kapitálové výnosy — Zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia — Dividendy vyplatené spoločnosťami usadenými v členských štátoch a tretích štátoch — Určenie hornej hranice započítania zrážkovej dane zaplatenej v zahraničí na vnútroštátnu daň z príjmu — Nezohľadnenie osobných výdavkov a výdavkov súvisiacich s osobným životom — Odôvodnenie)

(2013/C 114/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Manfred Beker, Christa Beker

Žalovaný: Finanzamt Heilbronn

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesfinanzhof — Výklad článku 56 ES — Vnútroštátna právna úprava dane z príjmov fyzických osôb, ktorá umožňuje odpočítať dane zaplatené v zahraničí iba od tej časti vnútroštátnej dane z príjmov, ktorá sa vzťahuje na zahraničné príjmy — Metóda výpočtu tejto časti vnútroštátnej dane z príjmov, ktorá vedie k proporcionálnemu prideleniu odpočítateľných mimoriadnych nákladov a výdavkov aj na zahraničné príjmy, čím spôsobuje zodpovedajúce zníženie hornej hranice odpočtu daní zaplatených v zahraničí

Výrok rozsudku

Článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, na základe ktorej v režime, ktorého cieľom je zamedziť dvojitému zdaneniu v prípade, že osoby s neobmedzenou daňovou povinnosťou zaplatia zo zahraničných príjmov v štáte ich pôvodu daň porovnateľnú s daňou z príjmu vyberanou uvedeným členským štátom, sa započítanie uvedenej zahraničnej dane na sumu dane z príjmu v tomto členskom štáte uskutoční tak, že sa suma dlžnej dane na základe zdaniteľných príjmov v tom istom členskom štáte vrátane zahraničných príjmov vynásobí pomerom uvedených zahraničných príjmov k celkovým príjmom, pričom celkové príjmy nezohľadňujú osobitné výdavky a mimoriadne náklady, akými sú výdavky súvisiace s osobným životom alebo výdavky súvisiace s osobnou či rodinnou situáciou.

(¹) Ú. v. EÚ C 211, 16.7.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgicko) — RVS Levensverzekeringen NV/Belgické kráľovstvo

(Vec C-243/11) (¹)

(Priame životné poistenie — Ročná daň týkajúca sa poisťovacích činností — Smernica 2002/83/ES — Článok 1 ods. 1 písm. g) a článok 50 — Pojem „členský štát záväzku“ — Poisťovňa usadená v Holandsku — Poistník, ktorý uzatvoril poistnú zmluvu v Holandsku a presunul svoje obvyklé bydlisko do Belgicka po uzatvorení zmluvy — Slobodné poskytovanie služieb)

(2013/C 114/12)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: RVS Levensverzekeringen NV

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Výklad článku 50 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení (Ú. v. ES L 345, s. 1; Mim. vyd. 06/006, s. 3) — Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej podliehajú poistné

zmluvy ročnej dani, ak je riziko umiestnené v Belgicku, keďže v prípade fyzickej osoby sa obvyklé bydlisko poistníka alebo v prípade právnickej osoby sa prevádzka poistníka nachádza v Belgicku — Poisťovňa so sídlom v Holandsku bez zastúpenia v Belgicku s výnimkou jedného z jej poistníkov, ktorý sa po uzatvorení zmluvy presťahoval do Belgicka — Miesto zdanenia — Články 49 ZFEU a 56 ZFEÚ — Obmedzenia

Výrok rozsudku

Článok 50 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/83/ES z 5. novembra 2002 o životnom poistení sa má vykladať tak, že nebráni tomu, aby členský štát vyberal nepriamu daň z poistného na životné poistenie hradeného poistníkmi — fyzickými osobami s obvyklým pobytom v tomto členskom štáte, pokiaľ boli dotknuté poistné zmluvy podpísané v inom členskom štáte, v ktorom mali uvedení poistníci v čase podpisu zmluvy svoje obvyklé bydlisko.

(¹) Ú. v. EÚ C 252, 27.8.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2013 — Portugalská republika/Európska komisia

(Vec C-246/11 P) (¹)

[Odvolanie — Európsky fond pre regionálny rozvoj (EFRR) — Nariadenie (EHS) č. 2052/88 — Článok 13 ods. 3 — Nariadenie (EHS) č. 4253/88 — Článok 21 ods. 1 — Globálna subvencia na podporu miestnych investícií v Portugalsku — Zníženie finančnej pomoci]

(2013/C 114/13)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Odvolateľka: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues a A. Gattini, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: L. Flynn, A. Steiblytė a P. Guerra e Andrade, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 3. marca 2011, Portugalsko/Komisia (T-387/07), ktorým Všeobecný súd zamietol návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 3772 z 31. júla 2007 týkajúceho sa zníženia pomoci z Európskeho fondu pre regionálny rozvoj (EFRR) v súvislosti s globálnou subvenciou na podporu miestnych investícií v Portugalsku na základe rozhodnutia Komisie K(95) 1769 z 28. júla 1995

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 3. marca 2011, Portugalsko/Komisia (T-387/07), sa ruší.
2. Rozhodnutie Komisie K(2007) 3772 z 31. júla 2007 týkajúce sa zníženia pomoci z Európskeho fondu pre regionálny rozvoj (EFRR) v súvislosti s globálnou subvenciou na podporu miestnych investícií v Portugalsku na základe rozhodnutia Komisie K(95) 1769 z 28. júla 1995 sa ruší.
3. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v konaní pred Všeobecným súdom, ako aj v odvolacom konaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 219, 23.7.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Španielsko) — Concepción Salgado González/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Vec C-282/11) (¹)

[Článok 48 ZFEÚ — Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 a nariadenie (ES) č. 883/2004 — Dôchodkové poistenie a poistenie pre prípad úmrtia — Osobitné postupy na uplatňovanie vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa dôchodkového poistenia — Výpočet dávok]

(2013/C 114/14)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Concepción Salgado González

Žalovaní: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Výklad článku 48 ZFEÚ, článku 3 a prílohy VI časti D bodu 4 (teraz časť G) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s.

35), a článku 87 ods. 5 a prílohy XI bodu 2 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72) — Dôchodkové poistenie a poistenie pre prípad úmrtia — Osobitné postupy na uplatňovanie vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa dôchodkového poistenia — Výpočet dávok — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca dávky v závislosti od priemerného vymeriavacieho základu počas pätnásťročného referenčného obdobia

Výrok rozsudku

Článok 48 ZFEÚ, článok 3, článok 46 ods. 2 písm. a) a článok 47 ods. 1 písm. g) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením (ES) Rady č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneným a doplneným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 629/2006 z 5. apríla 2006, ako aj príloha VI časť H bod 4 tohto nariadenia sa musia vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu ako vo veci samej, podľa ktorej sa teoretická suma starobného dôchodku samostatne zárobkovo činnnej osoby bez ohľadu na to, či ide o migranta, vždy vypočítava na základe príspevkových základov tohto pracovníka počas pevne stanoveného referenčného obdobia, ktoré predchádza zaplateniu posledného príspevku pracovníkom v tomto štáte, vydelených pevne stanoveným deliteľom, pričom dĺžka tohto obdobia alebo tento deliteľ nemôžu byť upravené tak, aby zohľadnili, že dotknutý pracovník využil svoje právo na voľný pohyb.

(¹) Ú. v. EÚ C 269, 10.9.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van Cassatie van België — Belgicko) — ProRail NV/Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

(Vec C-332/11) (¹)

[Nariadenie (ES) č. 1206/2001 — Spolupráca pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach — Priame vykonanie dôkazu — Ustanovenie znalca — Úloha, ktorá sa má vykonať čiastočne na území členského štátu vnútroštátneho súdu a čiastočne na území iného členského štátu]

(2013/C 114/15)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van Cassatie van België

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ProRail NV

Žalované: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hof van Cassatie van België — Výklad článkov 1 a 17 nariadenia Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 174, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 121) a článku 33 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach („Brusel I“) (Ú. v. ES L 12, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42) — Priame vykonanie vyšetrovania dožiadaným súdom — Vymenovanie znalca a udelenie príkazu súdom členského štátu, ktorý sa má vykonať čiastočne v členskom štáte, v ktorom sídli dotknutý súd, a čiastočne v inom členskom štáte — Obligatorne alebo fakultatívne uplatnenie mechanizmu upraveného v článku 17 nariadenia č. 1206/2001

Výrok rozsudku

Článok 1 ods. 1 písm. b) a článok 17 nariadenia Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach sa majú vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý chce, aby sa vykonanie dôkazu, ktorým je poverený znalec, uskutočnilo na území iného členského štátu, môže toto dokazovanie nariadiť bez toho, aby bol nevyhnutne povinný použiť spôsob vykonania dôkazu stanovený v týchto ustanoveniach.

(¹) Ú. v. EÚ C 269, 10.9.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 26. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Constitucional Madrid — Španielsko) — trestné konanie proti Stefanovi Mellonimu

(Vec C-399/11) (¹)

(Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Európsky zatykač — Postupy odovzdávania medzi členskými štátmi — Rozhodnutia vydané v konaní, na ktorom sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila — Výkon trestu uloženého v neprítomnosti — Možnosť preskúmania rozsudku)

(2013/C 114/16)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Constitucional Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Trestné konanie proti: Stefanovi Mellonimu

Další účastník konania: Ministerio Fiscal

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal Constitucional Madrid — Výklad článku 4a rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 o zmene a doplnení rámcových rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a o posilnení procesných práv osôb, podpore uplatňovania zásady vzájomného uznávania, pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v neprítomnosti dotknutej osoby na konaní (Ú. v. EÚ L 81, s. 24), a článkov 47, 48 a 53 Charty základných práv Európskej únie — Rozhodnutia vydané v konaní, na ktorom sa dotknutá osoba osobne nezúčastnila — Výkon trestu uloženého v neprítomnosti — Možnosť preskúmania rozsudku

Výrok rozsudku

1. Článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že vykonávajúcemu súdnemu orgánu v prípadoch uvedených v tomto ustanovení bráni podriaďiť výkon európskeho zatykača vydaného na účely výkonu trestu podmienke možnosti preskúmania odsudzujúceho rozsudku vydaného v neprítomnosti v členskom štáte, ktorý vydal zatykač.
2. Článok 4a ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, je zlučiteľný s požiadavkami vyplývajúcimi z článku 47 a článku 48 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie.
3. Článok 53 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje členskému štátu podriaďiť odovzdanie osoby odsúdenej v neprítomnosti podmienke možnosti preskúmania odsudzujúceho rozsudku v štáte, ktorý vydal zatykač, aby sa predišlo porušeniu práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu zaručených jeho ústavou.

(¹) Ú. v. EÚ C 290, 1.10.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg — Nemecko) — Katja Ettwein/Finanzamt Konstanz

(Vec C-425/11) ⁽¹⁾

(Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb — Rovnosť zaobchádzania — Cezhraničné samostatne zárobkovo činné osoby — Štátni príslušníci členského štátu Únie — Príjmy zo zárobkovej činnosti dosiahnuté v tomto členskom štáte — Premiestnenie bydliska do Švajčiarska — Odmietnutie daňovej výhody v uvedenom členskom štáte z dôvodu premiestnenia bydliska)

(2013/C 114/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Katja Ettwein

Žalovaný: Finanzamt Konstanz

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Finanzgericht Baden-Württemberg — Výklad Dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb z 21. júna 1999 [neoficiálny preklad] schválenej v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady a Komisie zo 4. apríla 2002 (Ú. v. ES L 114, s. 6), a najmä jej článkov 1, 2, 11, 16 a 21, ako aj článkov 9, 13 a 15 prílohy I — Priame zdanenie cezhraničných osôb — Právna úprava členského štátu, ktorá umožňuje kolektívne zdanenie manželov (Ehegattensplitting) v prípade, ak majú bydlisko v členskom štáte Únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru, a ktorá ho vylučuje v prípade, ak majú bydlisko vo Švajčiarskej konfederácii

Výrok rozsudku

Článok 1 písm. a) Dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb, podpísanej 21. júna 1999 v Luxemburgu, ako aj článok 9 ods. 2, článok 13 ods. 1 a článok 15 ods. 2 prílohy I tejto dohody treba vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá manželom, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tohto štátu a všetky ich zdaniteľné príjmy tam podliehajú dani z príjmu, zamieta priznať výhodu vyplývajúcu zo spoločného

zdanenia podľa metódy nazývanej „splitting“ zavedenej touto právnou úpravou len z dôvodu, že ich bydlisko sa nachádza na území Švajčiarskej konfederácie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 331, 12.11.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Ireland — Írsko) — Margaret Kenny a i./Minister for Justice, Equality and Law Reform a i.

(Vec C-427/11) ⁽¹⁾

(Článok 141 ES — Smernica 75/117/EHS — Rovnosť odmeňovania pracovníkov mužského a ženského pohlavia — Nepriama diskriminácia — Objektívne odôvodnenie — Podmienky)

(2013/C 114/18)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Ireland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick, Helena Gatley

Žalovaní: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — High Court of Ireland — Výklad článku 157 ZFEÚ a smernice Rady 75/117/EHS z 10. februára 1975 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa uplatňovania zásady rovnakej odmeny pre mužov a ženy (Ú. v. ES L 45, s. 19; Mim. vyd. 05/001, s. 179) [nahradená smernicou 2006/54/ES] — Pojem objektívneho odôvodnenia pri zjavnej nepriamej diskriminácii medzi pracovníkmi mužského a ženského pohlavia vo verejnej službe — Kritériá

Výrok rozsudku

Článok 141 ES a smernica Rady 75/117/EHS z 10. februára 1975 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa uplatňovania zásady rovnakej odmeny pre mužov a ženy sa majú vykladať v tom zmysle, že:

- pracovníci vykonávajú rovnakú prácu alebo prácu rovnakej hodnoty, ak sa s ohľadom na všetky aspekty, akými sú povaha práce, požiadavky na vzdelanie a pracovné podmienky, možno domnievať, že sa nachádzajú v porovnateľnej situácii, pričom posúdenie tejto skutočnosti prináleží vnútroštátnemu súdu,
- v rámci nepriamej diskriminácie v odmeňovaní prináleží zamestnávateľovi, aby poskytol objektívne odôvodnenie týkajúce sa zistenej rozdielu v odmeňovaní medzi pracovníkmi, ktorí sa považujú za diskriminovaných, a referenčnými osobami,
- odôvodnenie zamestnávateľa týkajúce sa rozdielu v odmeňovaní nasvedčujúcemu diskriminácii na základe pohlavia sa musí vzťahovať na referenčné osoby, ktoré vnútroštátny súd pri konštatovaní uvedeného rozdielu zohľadnil z dôvodu, že ich situácia je vyjadrená spoľahlivými štatistickými údajmi zahrňujúcimi dostatočný počet osôb, ktoré nevyjadrujú čisto náhodné alebo prechodné javy a javia sa ako všeobecne významné,
- vnútroštátny súd môže popri ostatných skutočnostiach, ktoré mu umožňujú posúdiť, či sú rozdiely v odmenách dvoch skupín pracovníkov spôsobené objektívnymi faktormi, ktoré vôbec nesúvisia s diskrimináciou na základe pohlavia a okrem toho sú v súlade so zásadou proporcionality, zohľadniť aj záujem na dobrých pracovných vzťahoch.

(¹) Ú. v. EÚ C 311, 22.10.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (predtým Fővárosi Bíróság) — Maďarsko] — Banif Plus Bank Zrt./Csaba Csipai, Viktória Csipai

(Vec C-472/11) (¹)

(Smernica 93/13/EHS — Nekalé podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách — Preskúmanie nekalej povahy podmienky vnútroštátnym súdom ex offio — Povinnosť vnútroštátneho súdu, ktorý ex offio konštatoval nekalú povahu podmienky, vyzvať účastníkov konania na predloženie ich pripomienok predtým, ako vyvodí z tohto zistenia dôsledky — Zmluvné ustanovenia, ktoré sa majú vziať do úvahy pri preskúmaní nekalej povahy)

(2013/C 114/19)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék (predtým Fővárosi Bíróság)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Banif Plus Bank Zrt.

Žalovaní: Csaba Csipai, Viktória Csipai

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Fővárosi Bíróság — Výklad článku 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288) — Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej má vnútroštátny súd obmedzenú právomoc preskúmať nekalú povahu takzvaných predbežne formulovaných štandardných zmlúv, keď účastníci konania určenie tejto nekalosti výslovne nenavrhujú — Právomoc vnútroštátneho súdu, ktorý keď bez k tomu smerujúcemu návrhu zistí, že niektorá zo všeobecných zmluvných podmienok v zmluve, ktorá podlieha jeho preskúmaniu, má nekalú povahu, vyzvať účastníkov konania, aby sa vyjadrili k príslušnej zmluvnej podmienke, aby bolo možné preskúmať, či je zmluva z tohto dôvodu neplatná

Výrok rozsudku

1. Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý konštatoval ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby mohol vyvodíť dôsledky tohto konštatovania, čakať, či spotrebiteľ, informovaný o svojich právach, navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená. V každom prípade zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať účastníkov konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel stanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.
2. Vnútroštátny súd musí na účely vykonania preskúmania prípadnej nekalej povahy zmluvnej podmienky, na ktorej bol založený návrh, ktorý mu bol podaný, vziať do úvahy všetky ostatné ustanovenia zmluvy.

(¹) Ú. v. EÚ C 370, 17.12.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Nemecko) — Helga Petersen, Peter Petersen/Finanzamt Ludwigshafen

(Vec C-544/11) ⁽¹⁾

(Slobodné poskytovanie služieb — Voľný pohyb pracovníkov — Právna úprava členského štátu, ktorá umožňuje oslobodiť od dane príjmy pochádzajúce z činnosti v inom štáte v rámci rozvojovej pomoci — Podmienky — Sídlo zamestnávateľa na vnútroštátnom území — Odmietnutie v prípade, keď je zamestnávateľ usadený v inom členskom štáte)

(2013/C 114/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Helga Petersen, Peter Petersen

Žalovaný: Finanzamt Ludwigshafen

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Výklad článku 56 ZFEÚ — Obmedzenia slobodného poskytovania služieb v rámci Únie — Právna úprava členského štátu, ktorá umožňuje oslobodiť od dane príjmy pochádzajúce z činnosti v zahraničí v rámci rozvojovej pomoci — Obmedzenie tohto oslobodenia na prípady, keď má zamestnávateľ sídlo na vnútroštátnom území

Výrok rozsudku

Článok 45 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava členského štátu, podľa ktorej sú príjmy zo závislej činnosti daňovníka s neobmedzenou daňovou povinnosťou, ktorý má bydlisko v tomto členskom štáte, oslobodené od dane z príjmov, pokiaľ je zamestnávateľ usadený v uvedenom členskom štáte, ale nie sú oslobodené, keď je zamestnávateľ usadený v inom členskom štáte.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 25, 28.1.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Španielsko) — Fédération Cynologique Internationale/Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

(Vec C-561/11) ⁽¹⁾

[Ochranné známky Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 9 ods. 1 — Pojem „tretie osoby“ — Majiteľ neskoršej ochrannej známky Spoločenstva]

(2013/C 114/21)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Fédération Cynologique Internationale

Žalovaná: Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Výklad nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 78, s. 1) — Zneužitie alebo hrozba zneužitia ochrannej známky Spoločenstva — Výlučné právo udeľované ochrannou známkou Spoločenstva — Pojem „tretie osoby“

Výrok rozsudku

Článok 9 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že výhradné právo majiteľa ochrannej známky Spoločenstva zabrániť tretím osobám v používaní rovnakých alebo podobných označení ako jeho ochranná známka v obchodnom styku sa vzťahuje aj na majiteľa neskoršej ochrannej známky Spoločenstva bez toho, aby bolo potrebné túto ochrannú známkou najskôr vyhlásiť za neplatnú.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 25, 28.1.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail de Bruxelles — Belgicko) — Patricia Dumont de Chassart/Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFS)

(Vec C-619/11) ⁽¹⁾

[Sociálne zabezpečenie — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Článok 72, článok 78 ods. 2 písm. b) a článok 79 ods. 1 písm. a) — Sirotské dávky — Úhrn dôb poistenia a zamestnania — Doby dosiahnuté pozostalým rodičom v inom členskom štáte — Nezohľadnenie]

(2013/C 114/22)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal du travail de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Patricia Dumont de Chassart

Žalovaný: Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFS)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal du travail de Bruxelles — Výklad článkov 17 ES, 39 ES a 43 ES, ako aj článku 72 a článku 79 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35) — Sirotské dávky, ktoré vypláca štát bydliska — Prípustnosť ustanovenia Spoločenstva, ktoré podmieňuje získanie nároku na dávky dosiahnutím určitých dôb poistenia zosnulým rodičom s vylúčením pozostaleho rodiča, vzhľadom na zásady rovnosti a nediskriminácie — Priaznivejšia vnútroštátna právna úprava, ktorá umožňuje uplatniť pravidlá rovnakého posudzovania dôb poistenia takisto v prospech pozostaleho rodiča — Menej priaznivé zaobchádzanie s pracovníkmi, pozostalými rodičmi, ktorí vykonávali svoje právo na voľný pohyb — Diskriminácia

Výrok rozsudku

Článok 72, článok 78 ods. 2 písm. b) a článok 79 ods. 1 druhý pododsek písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 1399/1999 z 29. apríla 1999, sa majú vykladať v tom zmysle, že ak vnútroštátna

právna úprava stanovuje, že tak zosnulý, ako aj pozostalý rodič môžu v prípade, že majú postavenie zamestnanca alebo samostatne zárobkovo činné osoby, založiť nárok na sirotské dávky, tieto ustanovenia vyžadujú, aby doby poistenia a zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, ktoré dosiahol pozostalý rodič v inom členskom štáte, boli zohľadnené na účely úhrnu dôb potrebných na nadobudnutie nároku na dávky v prvom z týchto členských štátov. V tejto súvislosti je irelevantné, že pozostalý rodič sa v tomto členskom štáte počas referenčného obdobia stanoveného touto právnou úpravou na účely nadobudnutia tohto nároku nemôže odvolávať na nijakú dobu poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 49, 18.2.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 21. februára 2013 — Seven for all mankind LLC/Seven SpA, Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-655/11 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Námietskove konanie — Skoršia slovná ochranná známka — Prvok „SEVEN“ — Podobnosť označení — Pravdepodobnosť zámieny — Relatívny dôvod zamietnutia)

(2013/C 114/23)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Seven for all mankind LLC (v zastúpení: A. Gautier-Sauvagnac a B. Guimberteau, avocats)

Ďalší účastníci konania: Seven SpA (v zastúpení: L. Trevisan, avvocato), Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: J. Crespo Carrillo, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 6. októbra 2011, SEVEN/ÚHVT — SEVEN FOR ALL MANKIND (SEVEN FOR ALL MANKIND) (T-176/10), ktorým Všeobecný súd zrušil rozhodnutie R 1514/2008-2 druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) z 28. januára 2010 zamietajúce odvolanie podané proti rozhodnutiu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie námietkového oddelenia čiastočne zamietajúce námietku podanú majiteľom obrazovej ochrannej známky Spoločenstva a medzinárodnej obrazovej ochrannej známky obsahujúcich slovný prvok „Seven“ pre tovary zaradené do tried 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 25 a 28 proti zápisu slovnej ochrannej

známky „SEVEN FOR ALL MANKIND“ pre tovary zaradené do tried 14 a 18 — Výklad a uplatňovanie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 — Okolnosti, ktoré treba zohľadniť pri preskúmaní podobnosti označení

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. *Seven for all mankind LLC* znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila *Seven SpA*.
3. Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 65, 3.3.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação de Lisboa — Portugalsko) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas/Autoridade da Concorrência

(Vec C-1/12) (¹)

(Zväz autorizovaných účtovníkov — Právna úprava týkajúca sa systému povinného vzdelávania autorizovaných účtovníkov — Článok 101 ZFEÚ — Združenie podnikateľov — Obmedzenie hospodárskej súťaže — Odôvodnenia — Článok 106 ods. 2 ZFEÚ)

(2013/C 114/24)

Jazyk konania: portugalcina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal da Relação de Lisboa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Žalovaný: Autoridade da Concorrência

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal da Relação de Lisboa — Výklad článkov 56 ZFEÚ, 57 ZFEÚ, 58 ZFEÚ, 59 ZFEÚ, 60 ZFEÚ, 61 ZFEÚ, 62 ZFEÚ, 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ — Pojem združenie podnikov — Zväz autorizovaných účtovníkov — Vytvorenie systému povinného odborného vzdelávania pre členov zväzu — Vzdelávanie poskytované výlučne zväzom — Sloboda usadiť sa a slobodné poskytovanie služieb

Výrok rozsudku

1. Nariadenie, akým je nariadenie o získavaní kreditov za vzdelávanie (Regulamento da Formação de Créditos), ktoré prijalo profesijné združenie, akým je Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (Zväz autorizovaných účtovníkov), treba považovať za rozhodnutie prijaté združením podnikateľov v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

Skutočnosť, že profesijné združenie, akým je Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, je zo zákona povinné zaviesť systém povinného vzdelávania svojich členov, neznamená, že predpisy, ktoré toto združenie prijíma, budú vyňaté z pôsobnosti článku 101 ZFEÚ, ak ich možno pripísať výlučne tomuto združeniu.

Skutočnosť, že tieto predpisy nemajú priamy vplyv na hospodársku činnosť členov tohto profesijného združenia, nemá vplyv na pôsobnosť článku 101 ZFEÚ, keďže porušenie vytyčované tomuto profesijnému združeniu sa týka trhu, na ktorom vykonáva hospodársku činnosť samotné združenie.

2. Nariadenie, akým je nariadenie o získavaní kreditov za vzdelávanie, ktoré zavádza systém povinného vzdelávania autorizovaných účtovníkov s cieľom zaručiť kvalitu služieb, ktoré títo účtovníci ponúkajú, prijaté profesijným združením, akým je Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, predstavuje obmedzenie hospodárskej súťaže zakázané podľa článku 101 ZFEÚ, ak na podstatnej časti relevantného trhu vylučuje hospodársku súťaž v prospech tohto profesijného združenia a na ďalšej časti tohto trhu ukladá diskriminačné podmienky v neprospech konkurentov tohto profesijného združenia, čo sú skutočnosti, ktoré musí preskúmať vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 89, 24.3.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší správní soud — Česká republika) — Město Žamberk/Finanční ředitelství v Hradci Králové, teraz Odvolací finanční ředitelství

(Vec C-18/12) ⁽¹⁾

(Dane — DPH — Smernica 2006/112/ES — Článok 132 ods. 1 písm. m) — Oslobodenie od dane — Poskytovanie služieb úzko súvisiacich so športom alebo telesnou výchovou — Neorganizované a nesystematické športové aktivity — Mestské kúpalisko)

(2013/C 114/25)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nejvyšší správní soud

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Město Žamberk

Žalovaný: Finanční ředitelství v Hradci Králové, teraz Odvolací finanční ředitelství

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Nejvyšší správní soud — Výklad článku 132 ods. 1 písm. m) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Výnimky — Služby úzko súvisiace so športom alebo telesnou výchovou — Neorganizované, nesústavné a rekreačné športové aktivity v areáli letného kúpaliska (akvapark) spravovaného mestom a so zariadením pre tieto aktivity

Výrok rozsudku

1. Článok 132 ods. 1 písm. m) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dani z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že neorganizované a nesystematické športové aktivity, ktorých cieľom nie je účasť na športových súťažiach, je možné kvalifikovať ako športové aktivity v zmysle tohto ustanovenia.
2. Článok 132 ods. 1 písm. m) smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že prístup do areálu kúpaliska, ktorý ponúka návštevníkom nielen zariadenie umožňujúce športové aktivity, ale aj iné druhy zábavy a relaxu, môže predstavovať poskytovanie služieb úzko súvisiacich so športom alebo telesnou výchovou.

Vnútroštátny súd musí určiť, či vo svetle výkladových prvkov poskytnutých Súdny dvorom v tomto rozsudku a vzhľadom na konkrétne okolnosti v konaní vo veci samej to tak je.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 98, 31.3.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Dánsko) — LN/Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

(Vec C-46/12) ⁽¹⁾

[Občianstvo Únie — Voľný pohyb pracovníkov — Zásada rovnosti zaobchádzania — Článok 45 ods. 2 ZFEÚ — Nariadenie (EHS) č. 1612/68 — Článok 7 ods. 2 — Smernica 2004/38/ES — Článok 24 ods. 1 a 2 — Výnimka zo zásady rovnosti zaobchádzania vzhľadom na príspevok na výživu počas štúdia formou študentských štipendií alebo študentských pôžičiek — Občan Únie, ktorý študuje v hostiteľskom členskom štáte — Výkon zamestnania pred začatím štúdia a po ňom — Hlavný cieľ dotknutej osoby pri svojom vstupe do hostiteľského členského štátu — Vplyv na jeho kvalifikáciu ako pracovníka a na jeho nárok na študentské štipendium]

(2013/C 114/26)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: LN

Žalovaný: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Výklad článku 7 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 24 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46) — Rovnosť zaobchádzania s občanmi Únie — Právna úprava členského štátu, ktorá pre občanov Únie stanovuje možnosť získať príspevok na štúdium, ak sú v tomto členskom štáte pracovníkmi alebo samostatne

zárobkovo činnými osobami — Zamietnutie žiadosti o štipendium, ktorú podal občan Únie, ktorý bol v hostiteľskom členskom štáte pracovníkom, keďže cieľom jeho príchodu do tohto členského štátu bolo absolvovať tam najmä štúdium

Výrok rozsudku

Článok 7 ods. 1 písm. c) a článok 24 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že občanovi Únie, ktorý študuje v hostiteľskom členskom štáte a súčasne v ňom vykonáva skutočné a účinné zamestnanie, na základe ktorého mu možno priznať štatút „pracovníka“ v zmysle článku 45 ZFEÚ, nemožno odmietnuť poskytnúť príspevok na výživu počas štúdia priznávaný štátnym príslušníkom tohto členského štátu. Vnútroštátnemu súdu prislúcha vykonať overenie skutkového stavu potrebné na posúdenie, či výkon zamestnania žalobcu vo veci samej postačuje na to, aby sa mu priznal tento štatút. Okolnosť, že dotknutá osoba vstúpila na územie hostiteľského členského štátu s hlavným zámerom v tomto štáte absolvovať študijný kurz, nie je relevantná na určenie, či má táto osoba štatút „pracovníka“ v zmysle článku 45 ZFEÚ, a teda na to, či má uvedená osoba nárok na takýto príspevok za rovnakých podmienok ako štátny príslušník hostiteľského členského štátu podľa článku 7 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Spoločenstva.

(¹) Ú. v. EÚ C 109, 14.4.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) zo 7. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší súd Slovenskej republiky — Slovensko) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky/Slovenská sporiteľňa, a.s.

(Vec C-68/12) (¹)

(Pojem kartel — Dohoda uzatvorená medzi viacerými bankami — Konkurenčný podnik údajne pôsobiaci na relevantnom trhu nelegálne — Vplyv — Neexistencia)

(2013/C 114/27)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Žalovaná: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Výklad článku 101 ods. 1 a 3 Zmluvy o FEÚ — Pojem kartel — Zmluva uzatvorená medzi viacerými bankami o vypovedaní a opätovnom neuzatvorení zmlúv o bežnom účte s konkurenčným podnikateľom usadeným na území iného členského štátu — Vplyv okolnosti na kvalifikáciu nelegálneho kartelu, ktorá sa v čase uzatvorenia dohody neuvádzala a ktorá spočívala v tom, že konkurenčný podnikateľ pôsobil na predmetnom trhu nelegálne

Výrok rozsudku

1. Článok 101 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že podnik dotknutý kartelovou dohodou, ktorej cieľom je obmedziť hospodársku súťaž, údajne pôsobí na relevantnom trhu v čase uzatvorenia tejto kartelovej dohody nelegálne, nemá vplyv na otázku, či tento kartel predstavuje porušenie tohto ustanovenia.
2. Článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že na konštatovanie dohody obmedzujúcej súťaž nie je nevyhnuté preukázať osobné konanie štatutárneho zástupcu podniku alebo osobitný súhlas tohto zástupcu v podobe splnomocnenia s konaním svojho zamestnanca, ktorý sa zúčastnil na protisúťažnom stretnutí.
3. Článok 101 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že tento článok sa môže na zakázaní dohodu podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ uplatniť len vtedy, ak podnik odvolávajúci sa na toto ustanovenie preukáže, že v ňom stanovené štyri kumulatívne podmienky sú splnené.

(¹) Ú. v. EÚ C 165, 9.6.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Alba Iulia — Rumunsko) — SC Mora IPR SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

(Vec C-79/12) ⁽¹⁾

(Dane — DPH — Smernica 2006/112/ES — Článok 211 — Odklad platby DPH z dovozu)

(2013/C 114/28)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SC Mora IPR SRL

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Curtea de Apel Alba Iulia — Výklad článku 211 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Výklad článku 26 ods. 2 ZFEÚ a článkov 28 ZFEÚ, 30 ZFEÚ a 107 ZFEÚ — Právo členských štátov povoliť odklad platby DPH z dovozu — Prípustnosť vnútroštátnej právnej úpravy ukládajúcej podmienku získania osvedčenia na odklad platby, ktorú smernica nestanovuje — Následné legislatívne zmeny oslobodzujúce len niektoré zdaniteľné osoby od platby DPH z dovozu — Diskriminácia — Porušenie zákazu vyberať dovozné clo

Výrok rozsudku

Článok 211 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni použitiu takej právnej úpravy členského štátu, akou je právna úprava v prejednávacom prípade, ktorá podmieňuje odklad platby dane z pridanej hodnoty dlžnej za dovozený tovar získaním osvedčenia, ktoré sa podľa tejto smernice nevyžaduje, ak podmienky na získanie takehoto osvedčenia dodržia zásadu daňovej neutrality, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 126, 28.4.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Finanzamt Köln-Nord/Wolfram Becker

(Vec C-104/12) ⁽¹⁾

(Šiesta smernica o DPH — Článok 17 ods. 2 písm. a) — Právo na odpočet dane zaplatenej na vstupe — Nevyhnutnosť existencie priamej a bezprostrednej súvislosti medzi plnením na vstupe a zdaniteľným plnením na výstupe — Kritérium určenia tejto súvislosti — Služby advokáta poskytnuté v rámci trestného konania vedeného vo veci podplácania osobne proti konateľovi a hlavnému spoločníkovi spoločnosti s ručením obmedzeným)

(2013/C 114/29)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Finanzamt Köln-Nord

Žalovaný: Wolfram Becker

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesfinanzhof — Výklad článku 17 ods. 2 písm. a) a článku 22 ods. 3 písm. b) smernice 77/388/EHS: šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001 s. 23) — Vznik a rozsah práva na odpočet — Nevyhnutnosť existencie priamej a bezprostrednej súvislosti medzi hospodárskou činnosťou zdaniteľnej osoby a poskytnutím služby — Služby advokáta poskytnuté v rámci trestného konania vedeného vo veci podplácania osobne proti konateľovi a hlavnému spoločníkovi spoločnosti s ručením obmedzeným

Výrok rozsudku

Existencia priamej a bezprostrednej súvislosti medzi daným plnením a hospodárskymi činnosťami zdaniteľnej osoby na účely určenia, či táto osoba použila tovary a služby „na účely zdaniteľných plnení“ v zmysle článku 17 ods. 2 písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2001/115/ES z 20. decembra 2001, závisí od objektívneho obsahu tovarov alebo služieb prijatých touto zdaniteľnou osobou.

V prejednávanej veci poskytovanie služieb advokátmi, ktorej cieľom je zabrániť trestnému postihu fyzických osôb, konateľov podniku podliehajúceho zdaneniu, neumožňuje tomuto podniku uplatniť právo na odpočet dane z pridanej hodnoty za poskytnuté služby zaplatenej na vstupe.

(¹) Ú. v. EÚ C 138, 12.5.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21. februára 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato — Taliansko) — Ministero per i beni e le attività culturali a i./Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia a i.

(Vec C-111/12) (¹)

(Smernica 85/384/EHS — Vzájomné uznávanie dokladov o vzdelaní v oblasti architektúry — Článok 10 a článok 11 písm. g) — Vnútroštátna právna úprava uznávajúca rovnocennosť dokladov o vzdelaní architekta a stavebného inžiniera, ktorá však práce na budovách klasifikovaných ako patriace do umeleckého dedičstva vyhradzuje architektom — Zásada rovnosti zaobchádzania — Čisto vnútorná situácia členského štátu)

(2013/C 114/30)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Žalovaní: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Consiglio di Stato — Výklad článkov 10 a 11 smernice Rady 85/384/EHS o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v oblasti architektúry a o opatreniach na uľahčenie účinného uplatňovania práva usadiť sa a slobody poskytovať služby (Ú. v. ES L 223, s. 15; Mim. vyd. 06/001, s. 18) — Vzájomné uznávanie diplomov v oblasti architektúry — Vnútroštátna právna úprava, ktorá vyhradzuje uskutočnenie prác na budovách kultúrneho dedičstva architektom — Individuálne posudzovanie odborných znalostí držiteľov diplomov z odboru architektúry a inžinierstva, ktoré získali v iných členských štátoch, na výkon týchto prác

Výrok rozsudku

Články 10 a 11 smernice Rady 85/384/EHS z 10. júna 1985 o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v oblasti architektúry a o opatreniach na uľahčenie účinného uplatňovania práva usadiť sa a slobody poskytovať služby sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej osoby, ktoré sú držiteľmi dokladu o vzdelaní vydaného iným než hostiteľským členským štátom umožňujúceho vykonávať činnosti v oblasti architektúry a výslovne uvedeného v tomto článku 11, nemôžu v tomto hostiteľskom štáte vykonávať činnosti týkajúce sa budov umeleckého významu, pokiaľ v rámci osobitného preverenia odbornej spôsobilosti prípadne nepreukážu, že majú potrebnú kvalifikáciu v oblasti kultúrnych pamiatok.

(¹) Ú. v. EÚ C 151, 26.5.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 28. februára 2013 — Ellinika Nafpigeia AE/Európska komisia

(Vec C-246/12 P) (¹)

(Odvolanie — Štátna pomoc — Stavba lodí — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Ochrana základných bezpečnostných záujmov členského štátu — Podmienky hospodárskej súťaže na vnútornom trhu)

(2013/C 114/31)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Ellinika Nafpigeia AE (v zastúpení: I. Drosos a V. Karagiannis, Δικηγόποι)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: C. Urraca Cavedes a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 15. marca 2012, Ellinika Nafpigeia/Komisía (T-391/08), ktorým sa zamietá žaloba smerujúca k čiastočnému zrušeniu rozhodnutia Komisie K(2008) 3118 v konečnom znení z 2. júla 2008, ktorým sa vyhlasujú za nezlučiteľné so spoločným trhom pomoci poskytnuté gréckymi orgánmi v prospech Ellinika Nafpigeia (Hellenic Shipyards „HSY“) v rámci zmien pôvodného investičného plánu týkajúceho sa reštrukturalizácie tejto lodenice [štátna pomoc C 16/2004 (ex NN 29/2004, CP 71/2002 a CP 133/2005)]

Výrok rozsudku

1. *Odvolanie sa zamietá.*
2. *Ellinika Nafpigeia AE je povinná nahradiť trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 200, 7.7.2012.

Odvolanie podané 14. mája 2012: H-Holding AG proti uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) z 2. marca 2012 vo veci T-594/11, H-Holding AG/Európska komisia

(Vec C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: H-Holding AG (v zastúpení: R. Závodný, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Súdny dvor Európskej únie (siedma komora) uznesením z 28. februára 2013 odvolanie odmietol a rozhodol, že odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 5. decembra 2012 — BDV Hungary Trading Kft., v likvidácii/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Vec C-563/12)

(2013/C 114/33)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: BDV Hungary Trading Kft., v likvidácii

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Prejudiciálne otázky

1. Možno článok 15 šiestej smernice Rady 77/388/EHS (¹) zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (ďalej len „predchádzajúca smernica o DPH“) a článok 146 smernice Rady 2006/112/ES (²) z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „nová smernica o DPH“) vykladať v tom zmysle, že na to, aby prepravu tovaru určeného na vývoz mimo územia Spoločenstva bolo možné považovať za dodanie oslobodené od dane na účely vývozu, musí sa uskutočniť v určitej lehote?
2. Majú pre odpoveď na prvú otázku význam medzinárodné obchodné doložky; skutočnosť, že predávajúci, kupujúci alebo prepravca konal v dobrej alebo zlej viere, s náležitou starostlivosťou alebo prípadne im možno pripísať vinu; zdaňovacie obdobie alebo skutočnosť, že k preprave tovaru skutočne dôjde po uplynutí lehoty, ale počas premlčacej lehoty na vyčíslenie dane?
3. Je zlučiteľné so zásadami daňovej neutrality, právnej istoty a proporcionality, ak právne predpisy členského štátu stanovia doplňujúce požiadavky k požiadavkám stanoveným v smerniciach a podmienka oslobodenie vývozu od dane objektívnymi a kumulatívnymi požiadavkami, ktoré v smerniciach nie sú uvedené?
4. Možno článok 15 predchádzajúcej smernice o DPH a články 131 a 273 novej smernice o DPH vykladať v tom zmysle, že členský štát môže — s cieľom predchádzať vyhýbaniu sa dani, zneužitiu dane a daňovým únikom a zabezpečiť správne vyčíslenie a výber dane — stanoviť pre vývoz oslobodený od dane také požiadavky, aké sú stanovené v § 11 ods. 1 zákona č. LXXIV z roku 1992 o dani z pridanej hodnoty a v § 98 ods. 1 zákona č. CXXVII z roku 2007 o dani z pridanej hodnoty?
5. Je v súlade so základnými zásadami práva Únie a s ustanoveniami smerníc, ak daňový orgán z dôvodu nesplnenia požiadaviek, ktoré nie sú uvedené v článkoch 15 a 146

smerníc, zmení kvalifikáciu vývozu oslobodeného od dane a žiada od zdaniteľnej osoby zaplatať dane? Ak je odpoveď kladná, za akých okolností je to možné?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, s. 1; Mm. vyd. 09/001, s. 23.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Debreceni Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 31. decembra 2012 — József Dutka/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Vec C-614/12)

(2013/C 114/34)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: József Dutka

Žalovaný: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Prejudiciálne otázky

1. Má sa s prihliadnutím na článok 6 ZEÚ a článok 30 Charty základných práv Európskej únie vychádzať z toho, že keď vnútroštátne právo upravuje zánik pracovnoprávneho vzťahu automaticky alebo rozhodnutím, uplatňuje sa právo Únie v zmysle článku 51 ods. 1 Charty?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, má sa článok 30 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že stanovuje zákaz bezdôvodného prepustenia alebo že ho stanovuje v rozsahu, v akom vyžaduje, aby dôvody prepustenia jednoznačne vyplývali z dokumentu, ktorým sa končí právny vzťah, a aby pracovník mohol overiť ich pravdivosť a relevantnosť?
3. Ak áno, odporuje povinnosti odôvodniť prepustenie, ktorá je stanovená v článku 30 Charty základných práv Európskej únie, vnútroštátna právna úprava, ktorá priznáva členskému štátu možnosť dať pracovníkovi výpoveď (prepustiť ho) bez odôvodnenia výlučne v právnych vzťahoch, v ktorých štát koná ako zamestnávateľ prostredníctvom svojich orgánov štátnej správy?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szombathelyi Törvényszék (Maďarsko) 3. januára 2013 — Ferenc Tibor Kovács/Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Vec C-5/13)

(2013/C 114/35)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Szombathelyi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ferenc Tibor Kovács

Žalovaný: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Prejudiciálna otázka

Majú sa právne predpisy týkajúce sa zákazu diskriminácie a voľného pohybu osôb, ako aj práva na spravodlivý proces vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, akým je ustanovenie článku 25/B zákona I z roku 1988, podľa ktorého môžu v Maďarsku jazdiť po cestných komunikáciách iba vozidlá, ktorým maďarské orgány udelili administratívne povolenie a poznávaciu značku, pričom splnenie požiadaviek, ktoré pripúšťajú výnimku z tohto ustanovenia, možno preukázať len počas kontroly?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Nemecko) 10. januára 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH/Technische Universität Hamburg-Harburg

(Vec C-15/13)

(2013/C 114/36)

Jazyk konania: nemečina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka/Odporkyňa v konaní o sťažnosti: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Odporkyňa/Navrhovateľka v konaní o sťažnosti: Technische Universität Hamburg-Harburg

Vedľajší účastník konania: Hochschul-Informationssystem GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pod pojmom „verejná zákazka“ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES ⁽¹⁾ z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby rozumieť aj zmluva, v prípade ktorej siete obstarávateľ nevykonáva nad zadávateľom kontrolu podobnú kontrole vykonávanej nad svojím vlastným útvarom, avšak tak obstarávateľ, ako aj dodávateľ sú kontrolovaní rovnakým orgánom, ktorý je verejným obstarávateľom v zmysle smernice 2004/18, a obstarávateľ, ako aj dodávateľ v podstate vykonávajú činnosť pre svoj spoločný orgán (horizontálna operácia in-house)?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Musí sa kontrola podobná kontrole vykonávanej nad vlastným útvarom vzťahovať na celú činnosť dodávateľa alebo postačuje, ak sa obmedzí na oblasť verejného obstarávania?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Hamburg (Nemecko) 15. januára 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Vec C-21/13)

(2013/C 114/37)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Hamburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Simon, Evers, & Co GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Prejudiciálna otázka

Je nariadenie Rady (ES) č. 499/2009 z 11. júna 2009, ktorým sa rozširuje konečné antidumpingové clo uložené nariadením (ES) č. 1174/2005 na dovoz ručných paletových vozíkov a ich

hlavných častí s pôvodom v Čínskej ľudovej republike na dovoz rovnakého výrobku zasielaného z Thajska, či už deklarovaného ako výrobok s pôvodom v Thajsku, alebo nie ⁽¹⁾, neplatné, pretože Komisia porušila požiadavky vyplývajúce z článku 13 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva ⁽²⁾, týkajúce sa stanovenia obchádzania opatrení so zreteľom na antidumpingové clo, keďže vychádzala z obchádzania už len z dôvodu, že objem príslušného vývozu z Thajska sa po zavedení opatrení značne zvýšil, hoci Komisia so zreteľom na nedostatočnú spoluprácu thajských vývozcov nedospela k žiadnym konkrétnym zisteniam?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 151, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1.

Odvolanie podané 8. februára 2013: Groupement des cartes bancaires (CB) proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 29. novembra 2012 vo veci T-491/07, CB/Komisia

(Vec C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Groupement des cartes bancaires (CB) (v zastúpení: F. Pradelles, avocat, J. Ruiz Calzado, abogado)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, BNP Paribas, BPCE, predtým Caisse Nationale des Caisses d'Epargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor

— zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 29. novembra 2012 vydaného vo veci T-491/07, CB/Komisia,

— vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné rozhodnutie, okrem prípadu, že by sa Súdny dvor domnieval, že disponuje dostatočnými informáciami na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 5060 v konečnom znení zo 17. októbra 2007, ktorým sa upravuje konanie podľa článku 81 ES (COMP/D1/38606 — Groupement des cartes bancaires „CB“),

— zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania vrátane výdavkov, ktoré odvolateľ vynaložil v konaní na Súdnom dvore a na Všeobecnom súde.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ na podporu svojho odvolania uvádza tri dôvody.

Odvolateľ po prvé tvrdí, že Všeobecný súd sa pri uplatňovaní pojmu obmedzenie hospodárskej súťaže na základe účelu dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

Všeobecný súd sa pri uplatňovaní článku 101 ods. 1 ZFEÚ dopustil nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s obsahom opatrení, ktoré prijal Groupement des cartes bancaires „CB“ (ďalej len „Groupement“). Presnejšie Všeobecný súd predovšetkým nesprávne vyložil judikatúru týkajúcu sa pojmu prax obmedzujúca hospodársku súťaž na základe účelu tým, že sa domnieval, že vyššie uvedené opatrenia predstavujú obmedzenie na základe účelu napriek tomu, že samotné tieto opatrenia nevykazujú dostatočný stupeň škodlivosti vo vzťahu k hospodárskej súťaži. Všeobecný súd sa okrem toho dopustil ďalšieho nesprávneho právneho posúdenia, keď zohľadnil „genézu“ prijímania opatrení. Uvedený súd totiž nesprávne vyložil judikatúru týkajúcu sa pojmu rozhodnutie združenia podnikov, pokiaľ ide o prejav vôle Groupement a skreslil dôkazy, ktoré mu boli predložené, aby mohol Groupement pri prijímaní sporných opatrení pripísať úmysel, ktorý je v rozpore s hospodárskou súťažou.

Všeobecný súd sa pri uplatňovaní článku 101 ods. 1 ZFEÚ dopustil nesprávneho právneho posúdenia aj v súvislosti s cieľmi opatrení, ktoré prijal Groupement. Presnejšie Všeobecný súd nesprávne vyložil judikatúru tým, že sa domnieval, že boj proti parazitovaniu, čo je legitímny cieľ sledovaný opatreniami, ktoré prijal Groupement, a uznaný Všeobecným súdom, sa mohol vziať do úvahy až podľa článku 101 ods. 3 ZFEÚ a nie už podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

Všeobecný súd sa okrem toho pri uplatňovaní článku 101 ods. 1 ZFEÚ dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o primeraný kontext opatrení, ktoré prijal Groupement. Konkrétnejšie Všeobecný súd nesprávne vyložil judikatúru týkajúcu sa zohľadňovania právneho kontextu tým, že nesprávne posúdil svoju povinnosť zohľadniť ustálenú prax. Nesprávne najmä vyložil rozsudok Súdneho dvora z 20. novembra 2008, C-209/07, Beef Industry Development a Barry Brothers, tým, že tento rozsudok chcel uplatniť na prejednávajúcu vec napriek tomu, že sa obo situácie líšia zásadným spôsobom. Všeobecný súd sa vo viacerých prípadoch dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri zohľadňovaní ekonomického kontextu a obojsmerného fungovania trhu v prejednávanom spore. Všeobecný súd napokon opomenul judikatúru týkajúcu sa povahy a rozsahu jeho preskúmania v prípade komplexného ekonomického posúdenia tým, že nevykonával preskúmanie *a minima*, ktoré mu prináleží.

Odvolateľ sa po druhé domnieva, že Všeobecný súd sa pri uplatňovaní pojmu obmedzenie hospodárskej súťaže na základe účinku dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri preskúmaní účinkov opatrení, ktoré prijal Groupement. Všeobecný súd totiž tým, že sa nezaoberal žalobnými dôvodmi predloženými odvolateľom v súvislosti s účinkami údajných protisúťažných opatrení, porušil svoju povinnosť odôvodnenia.

Po tretie Všeobecný súd porušil zásady proporcionality a právnej istoty tým, že nezrušil povinnosť uloženú v článku 2 druhom pododseku rozhodnutia Komisie K(2007) 5060 v konečnom znení. Porušenie zásady proporcionality sa prejavuje zachovaním povinnosti uloženej Komisiou napriek tomu, že táto povinnosť nielen že je nepotrebná na skončenie konštatovaného údajného protiprávneho konania, ale je aj neprimeraná k sledovanému cieľu. Všeobecný súd okrem toho porušil zásadu právnej istoty tým, že nezrušil vyššie uvedenú povinnosť napriek tomu, že jej všeobecné a nejednoznačné znenie necháva Groupement v neistote, pokiaľ ide o to, aké opatrenia môže prijať na boj proti parazitovaniu a na zabezpečenie ochrany systému „CB“.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Amtsgericht Rüsselsheim (Nemecko) 8. februára 2013 —
Markus Weiss/Condor Flugdienst GmbH**

(Vec C-68/13)

(2013/C 114/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Markus Weiss

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Musia sa mimoriadne okolnosti v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia (¹) vzťahovať priamo na rezervovaný let?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: koľko predchádzajúcich letov lietadla použitého pri plánovanom lete je relevantných na to, aby išlo o mimoriadne okolnosti? Existuje časové obmedzenie pre zohľadnenie mimoriadnych okolností počas predchádzajúcich letov? Ak áno, ako sa má stanoviť?
3. V prípade, že sú mimoriadne okolnosti, ktoré nastanú pri predchádzajúcich letoch, relevantné pre neskorší let: musia sa primerané opatrenia, ktoré majú prijať prevádzkujúce letecké spoločnosti, podľa článku 5 ods. 3 nariadenia vzťahovať len na zabránenie mimoriadnym okolnostiam alebo aj na odvrátenie dlhšieho meškania?

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008 s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidshof te Brussel (Belgicko) 15. februára 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers/ Selver Saciri a i.

(Vec C-79/13)

(2013/C 114/40)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeidshof te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Žalovaní: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (ktorého zastupujú Selver Saciri a Danijela Dordevic), Sanela Saciri (ktorú zastupujú Selver Saciri a Danijela Dordevic), Denis Saciri (ktorého zastupujú Selver Saciri a Danijela Dordevic), Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Prejudiciálne otázky

1. Je členský štát, ktorý si zvolil možnosť, že materiálnu podporu podľa článku 13 ods. 5 smernice Rady 2003/9/ES z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl (¹), bude poskytovať vo forme finančných príspevkov, následne zodpovedný aj za dohľad nad tým, aby žiadateľ o azyl v určitej forme využíval

minimálne ochranné opatrenia podľa článku 13 ods. 1 a 2 a článku 14 ods. 1, 3, 5 a 8 tejto smernice?

2. Má sa finančný príspevok upravený v článku 13 ods. 5 smernice 2003/9 poskytovať od okamihu podania žiadosti o udelenie azylu a žiadosti o prijatie, po uplynutí lehoty stanovenej v článku 5 ods. 1 tejto smernice, alebo od iného okamihu? Musí sa finančný príspevok poskytovať v takej výške, aby žiadateľovi o azyl v prípade, že mu členský štát alebo zariadenie, ktoré tento členský štát určí, neposkytne materiálne podmienky prijímania, umožňoval kedykoľvek sa samostatne postarať o svoje ubytovanie, prípadne ubytovať sa v hoteli, kým sa mu neposkytne trvalé ubytovanie alebo kým si sám nemôže zabezpečiť dlhodobšie ubytovanie?
3. Je so smernicou [2003/9] zlučiteľné, ak členský štát poskytne materiálne podmienky prijímania len vtedy, keď môžu takéto ubytovanie zabezpečiť existujúce prijímacie štruktúry vytvorené štátom, a žiadateľov o azyl, pre ktorých sa v nich nenájde miesto, následne odkážu na sociálnu pomoc, na ktorú majú nárok všetci obyvatelia tohto štátu, bez toho, aby existovali nevyhnutné zákonné normy a štruktúry, ktoré by neštátnym zariadeniam skutočne umožňovali vytvoriť žiadateľom o azyl v krátkej lehote ľudsky dôstojné podmienky na prijatie?

(¹) Nariadenie Rady 2003/9/ES (Ú. v. EÚ L 31, s. 18; Mim. vyd. 19/006, s. 101).

Žaloba podaná 15. februára 2013 — Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska/Rada Európskej únie

(Vec C-81/13)

(2013/C 114/41)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: C. Murrell, splnomocnený zástupca, A. Dashwood QC)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Rady 2012/776/EÚ o pozícii, ktorá sa má zaujať v mene Európskej únie v Asociačnej rade zriadenej Dohodou o pridružení medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, pokiaľ ide o prijatie ustanovení o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (¹),

— uložiť Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska v súlade s článkom 264 ZFEÚ domáha zrušenia rozhodnutia Rady 2012/776/EÚ zo 6. decembra 2012 o pozícii, ktorá sa má zaujať v mene Európskej únie v Asociačnej rade zriadenej Dohodou o pridružení medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, pokiaľ ide o prijatie ustanovení o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia.
2. Spojené kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor:
 - i) zrušil rozhodnutie;
 - ii) uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
3. Článok 48 ZFEÚ je jediný hmotnoprávny základ, ktorý je spresnený v tomto rozhodnutí.
4. Navrhované rozhodnutie Asociačnej rady priložené k rozhodnutiu Rady by zrušilo a nahradilo rozhodnutie Asociačnej rady č. 3/80 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia členských štátov Európskych spoločenstiev na tureckých pracovníkov a ich rodinných príslušníkov.
5. Podľa názoru Spojeného kráľovstva článok 48 ZFEÚ nemôže slúžiť ako jediný hmotnoprávny základ opatrenia, ktoré má mať takéto následky. Ide o ustanovenie, ktorého cieľom je uľahčiť voľný pohyb štátnych príslušníkov členských štátov v rámci vnútorného trhu. Článok 79 ods. 2 písm. b) ZFEÚ predstavuje príslušný právny základ. Tento článok priznáva právomoc na prijatie opatrení v oblasti „vymedzenia práv štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa oprávnené zdržiavajú v členskom štáte, vrátane podmienok, ktorými sa spravuje sloboda pohybu a pobytu v iných členských štátoch“. Rozhodnutie Rady je presne takým opatrením.
6. Článok 79 ods. 2 písm. b) ZFEÚ je uvedený v hlave V tretej časti Zmluvy. V súlade s protokolom č. 21 k Zmluvám sa opatrenia prijaté na základe hlavy V neuplatňujú na Spojené kráľovstvo (alebo Írsko), ak tento štát neoznámí svoje želanie „podieľať“ sa na takomto opatrení. Rada tým, že ako hmotnoprávny základ rozhodnutia nesprávne zvolila článok 48 ZFEÚ namiesto článku 79 ods. 2 písm. b) ZFEÚ, odmietla uznať právo Spojeného kráľovstva môcť sa rozhodnúť, že sa nebude podieľať na prijatí rozhodnutia a nebude týmto rozhodnutím viazané.
7. Zrušenie rozhodnutia Rady 2012/776/EÚ sa preto požaduje z dôvodu, že bolo prijaté na základe nesprávneho právneho

základu, čo malo za následok, že práva Spojeného kráľovstva podľa protokolu č. 21 neboli uznané.

8. Na podporu svojho tvrdenia Spojené kráľovstvo vychádza z výslovných ustanovení článku 48 ZFEÚ a článku 79 ods. 2 písm. b) ZFEÚ vykladaných v kontexte Zmluvy a na základe judikatúry. Ďalej vychádza zo skutočnosti, že rozhodnutie Rady 2012/776/EÚ je takmer totožné s deviatimi rozhodnutiami Rady, ktoré boli prijaté podľa iných dohôd o pridružení na základe článku 79 ods. 2 písm. b).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 340, s. 19.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbetsdomstolen (Švédsko) 19. februára 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet/ Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Vec C-83/13)

(2013/C 114/42)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbetsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Žalovaní: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Prejudiciálna otázka

Je pravidlo uvedené v Dohode o EHP týkajúce sa voľného pohybu služieb, konkrétne námorných prepravných služieb, ktoré má ekvivalent v Zmluve ES, uplatniteľné na spoločnosť so sídlom v štáte EZVO, pokiaľ ide o jej činnosť v podobe prepravných služieb do členského štátu ES alebo štátu EZVO s použitím lode, ktorá je zaregistrovaná v inej krajine mimo ES/EHP a plaví sa pod vlajkou tejto inej krajiny?

Odvolanie podané 22. februára 2013: 1. garantovaná a.s. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 12. decembra 2012 vo veci T-392/09, 1. garantovaná a.s./Európska komisia

(Vec C-90/13 P)

(2013/C 114/43)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: 1. garantovaná a.s. (v zastúpení: B. Hartnett, barrister, O. Geiss, Rechtsanwalt, P. Lasok QC, J. Holmes, barrister)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 2012 vo veci T-392/09 v rozsahu, v akom sa vzťahuje na druhý žalobný dôvod odvolateľky pred Všeobecným súdom,
- vyhovel tomuto dôvodu ako dôvodnému,
- znížil výšku pokuty na 2,1 milióna eur, čo predstavuje 10 % obratu odvolateľky v roku 2008, ako je poznamenané v bode 84 napadnutého rozsudku, a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania odvolateľky.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd pochybil pri zamietnutí jej druhého žalobného dôvodu.

Článok 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 ⁽¹⁾ stanovuje: „... pokuta uložená [dotknutému podniku] nepresiahne 10 % jeho celkového obratu v predchádzajúcom obchodnom roku“. „Posledný obchodný rok“ je posledný úplný obchodný rok bezprostredne predchádzajúci dňu prijatia rozhodnutia Komisie, ktorým sa konštatuje porušenie pravidiel hospodárskej súťaže a ukladá sa pokuta.

V prejednávanej veci bol „obratom v predchádzajúcom obchodnom roku“ obrat v roku 2008, nie obrat, ktorý zohľadnila Komisia. Dôsledkom použitia obratu za rok 2007 bolo zvýšenie pokuty uloženej spoločnosti 1. garantovaná na

sumu len mierne nižšiu ako je 100 % jej obratu v obchodnom roku predchádzajúcom dňu prijatia rozhodnutia Komisie (22. júla 2009).

Odvolateľka tvrdí, že použitie obratu za rok 2007 zo strany Komisie je v rozpore s jednoznačným znením a účelom článku 23 ods. 2 a je protiprávne. Ako bolo uvedené v druhom žalobnom dôvode v konaní pred Všeobecným súdom, pokuta by sa preto mala znížiť buď v súlade s článkom 23 ods. 2 alebo na základe výkonu neobmedzenej právomoci Súdneho dvora podľa článku 261 ZFEÚ a článku 31 nariadenia č. 1/2003.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. EÚ L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Odvolanie podané 25. februára 2013: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 13. decembra 2012 vo veci T-103/08, Versalis SpA, predtým Polimeri Europa SpA, a Eni SpA/Európska komisia

(Vec C-93/13 P)

(2013/C 114/44)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci, G. Conte, R. Striani, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Versalis SpA, predtým Polimeri Europa SpA, a Eni SpA

Návrhy odvolateľky

- zrušiť napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom znižuje výšku pokuty uloženej rozhodnutím spoločnostiam Eni a Versalis na 106 200 000 eur,
- zamietnuť v plnom rozsahu žalobu podanú v prvostupňovom konaní,
- zaviazat žalobkyne v prvostupňovom konaní na náhradu trov konaní na oboch stupňoch.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

- i) Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že Komisia porušila práva spoločnosti Eni na obhajobu, keď uplatnila zvýšenia z dôvodu opakovania porušenia na pokutu uloženú solidárne spoločnostiam Eni a Versalis za dve porušenia spôsobené v minulosti dcérskymi spoločnosťami v 100 % alebo skoro úplnom vlastníctve spoločnosti Eni, hoci dve rozhodnutia konštatujúce tieto porušenia neboli určené spoločnosti Eni (ktorá v dôsledku toho nedostala ani oznámenie o výhradách týkajúce sa týchto porušení). Všeobecný súd predovšetkým ignoroval skutočnosť, že pokiaľ ide o konštatovanie opakovaného porušenia, práva na obhajobu sú zaručené, pokiaľ v okamihu, keď Komisia oznámi svoj zámer konštatovať opakované porušenie, poskytne účastníkovi konania možnosť preukázať, že podmienky na to nie sú splnené. Všeobecný súd navyše opomenul zohľadniť skutočnosť, že konštatovaním opakovaného porušenia z dôvodu neskoršieho porušenia práv hospodárskej súťaže, Komisia retroaktívne nesankcionuje prvé porušenie, ale len vyvodzuje dôsledky zo skutočnosti, že ten istý podnik (hospodárska jednotka) sa dopustil nového porušenia.
- ii) Všeobecný súd prekročil medze svoje právomoci a porušil dispozičnú zásadu, článok 21 Štatútu Súdneho dvora, ako aj článok 44 ods. 1 a článok 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, keď skúmal právnu otázku (týkajúcu sa údajného porušenia zásady rovnosti zaobchádzania pri výpočte pokuty), ktorá nebola predložená žalobkýňami v rámci návrhu na začatie konania.
- iii) Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade a uplatnení zásady rovnosti zaobchádzania, čo sa týka „násobiaceho koeficientu“ na účely odstrašenia, a tiež nesprávneho odôvodnenia. Všeobecný súd najmä ignoroval mieru voľnej úvahy, ktorú má Komisia na účely stanovenia pokút s prihliadnutím na relevantné okolnosti, ktoré ju nútia vykonať výlučne matematický výpočet na účely určenia násobiaceho koeficienta, ktorý sa má uplatniť na spoločnosti Eni a Versalis. Navyše Všeobecný súd neoprávnene žiadal Komisiu, aby zaručila priamu úmernosť medzi percentuálnym podielom zvýšenia pokuty z dôvodu odstrašenia a obratom podnikov, a nie medzi násobiacimi koeficientmi alebo medzi pokutami vyplývajúcimi z uplatnenia násobiacich koeficientov (znásobené pokuty) a celkovým obratom podnikov.

**Žaloba podaná 27. februára 2013 — Európska komisia/
Spolková republika Nemecko****(Vec C-100/13)**

(2013/C 114/45)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Wilms a G. Zavvos, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

Európska Komisia požaduje, aby sa rozhodlo takto:

— Žalovaná porušila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Rady 89/106/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky ⁽¹⁾, najmä z článku 4 ods. 2 a článku 6 ods. 1, tým, že nemecké orgány použili zoznam stavebných noriem na to, aby požadovali dodatočné schválenia na účinný prístup na trh a použitie stavebných výrobkov namiesto prijatia potrebných metód a kritérií hodnotenia vyžadovaných v rámci harmonizovaných európskych noriem.

— Žalovaná je povinná nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalovaná porušila články 4 a 6 smernice 89/106/EHS. Použitie zoznamu stavebných noriem viedlo k tomu, že sa požadovali dodatočné predchádzajúce schválenia pre účinný prístup na trh a použitie týchto výrobkov. V mnohých prípadoch nie sú v súvislosti s novými charakteristikami stanovené príslušné požiadavky. Skôr sa zachovávali už harmonizáciou stanovené požiadavky, ktoré mohli a mali byť pokryté prijatím požadovaných metód a kritérií hodnotenia v harmonizovanom rámci.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 40, 1989, s. 12; Mim. vyd. 13/009, s. 296.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Bilbaína de Alquitranes a i./ECHA(Vec T-93/10) ⁽¹⁾

(„REACH — Identifikácia látky smola, uhoľnodechtová, vysokoteplotná, ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“)

(2013/C 114/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Španielsko), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Holandsko), Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Česká republika), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španielsko), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dánsko), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Spojené kráľovstvo), Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Nemecko), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgicko) a Rütgers Poland sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Poľsko) (v zastúpení: pôvodne K. Van Maldegem, R. Cana, advokáti, a P. Sellar, solicitor, neskôr K. Van Maldegem a R. Cana)

Žalovaná: Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck, advokát)

Predmet veci

Návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia ECHA uverejneného 13. januára 2010, ktorým bola látka smola, uhoľnodechtová, vysokoteplotná (ES č. 266-028-2), v súlade s článkom 59 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, s. 1) identifikovaná ako látka spĺňajúca kritériá uvedené v článku 57 tohto nariadenia

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV a Rütgers Poland sp. z o.o. sú povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 113, 1.5.2010.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Rütgers Germany a i./ECHA(Vec T-94/10) ⁽¹⁾

(„REACH — Identifikácia antracénového oleja ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“)

(2013/C 114/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Nemecko), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgicko), Deza, a.s. (Valašske Meziříčí, Česká republika), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španielsko) a Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Španielsko) (v zastúpení: pôvodne K. Van Maldegem, R. Cana, advokáti, a P. Sellar, solicitor, neskôr K. Van Maldegem a R. Cana)

Žalovaná: Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck, advokát)

Predmet veci

Návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia ECHA uverejneného 13. januára 2010, ktorým bol antracénový olej (ES č. 292-602-7) v súlade s článkom 59 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice

Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, s. 1) identifikovaný ako látka spĺňajúca kritériá uvedené v článku 57 tohto nariadenia

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, a Bilbaína de Alquitranes, SA, sú povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 113, 1.5.2010.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Cindu Chemicals a i./ECHA

(Vec T-95/10) (¹)

(„REACH — Identifikácia antracénového oleja s nízkym obsahom antracénu ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“)

(2013/C 114/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Holandsko), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dánsko) a Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: pôvodne K. Van Maldegem, R. Cana, advokáti, a P. Sellar, solicitor, neskôr K. Van Maldegem a R. Cana)

Žalovaná: Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck, advokát)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne P. Oliver a G. Wilms, neskôr P. Oliver a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci K. Sawyer, barrister, a napokon P. Oliver a E. Manhaeve)

Predmet veci

Návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia ECHA uverejneného 13. januára 2010, ktorým bol antracénový olej s nízkym

obsahom antracénu (ES č. 292-604-8) v súlade s článkom 59 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, s. 1) identifikovaný ako látka spĺňajúca kritériá uvedené v článku 57 tohto nariadenia

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S a Koppers UK Ltd znášajú vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej chemickej agentúre (ECHA).
3. Európska komisia znáša vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 113, 1.5.2010.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Rütgers Germany a i./ECHA

(Vec T-96/10) (¹)

(„REACH — Identifikácia antracénového oleja (antracénovej pasty) ako látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Regulačný akt, ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia — Priama dotknutosť — Prípustnosť — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“)

(2013/C 114/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Nemecko), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgicko), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dánsko) a Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: pôvodne K. Van Maldegem, R. Cana, advokáti, a P. Sellar, solicitor, neskôr K. Van Maldegem a R. Cana)

Žalovaná: Európska chemická agentúra (ECHA) (v zastúpení: M. Heikkilä a W. Broere, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck, advokát)

Predmet veci

Návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia ECHA uverejneného 13. januára 2010, ktorým bol antracénový olej (antracénová pasta) (ES č. 292-603-2) v súlade s článkom 59 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, s. 1) identifikovaný ako látka spĺňajúca kritériá uvedené v článku 57 tohto nariadenia

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S a Koppers UK Ltd sú povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 113, 1.5.2010.

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. marca 2013 — Mayer Naman/ÚHVT — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Vec T-498/10) (¹)

[„Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka David Mayer — Skoršia národná slovná ochranná známka DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 53 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žiadosť o predloženie dôkazu o riadnom používaní podaná prvýkrát pred odvolacím senátom — Omeškanie — Článok 57 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009“]

(2013/C 114/50)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: David Mayer Naman (Rím, Taliansko) (v zastúpení: pôvodne S. Sutti, S. Cazzaniga a V. Fedele, neskôr V. Fedele a M. Spolidoro, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: P. Bullock, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Daniel e Mayer Srl (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: M. Andreolini a A. Parini, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 26. júla 2010 (vec R 413/2009-1) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi Daniel e Mayer Srl a David Mayer Naman

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. David Mayer Naman je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 346, 18.12.2010.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Acino/ Komisia

(Vec T-539/10) (¹)

[„Lieky na humánne použitie — Pozastavenie uvedenia na trh určitých šarží liekov obsahujúcich účinnú látku Clopidogrel a ich stiahnutie — Zmena povolenia na uvedenie na trh — Zákaz uvedenia liekov na trh — Nariadenie (ES) č. 726/2004 a smernica 2001/83/ES — Proporcionalita — Povinnosť odôvodnenia“]

(2013/C 114/51)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Acino AG, predtým Acino Pharma GmbH (Miesbach, Nemecko) (v zastúpení: R. Buchner a E. Burk, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne A. Sipos, G. Wilms, B.-R. Killmann a M. Šimerdová, neskôr B.-R. Killmann a M. Šimerdová, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutí Komisie z 29. marca 2010 a zo 16. septembra 2010 týkajúcich sa pozastavenia uvedenia na trh liekov na humánne použitie obsahujúcich účinnú látku Clopidogrel vyrobených v určitej lokalite, stiahnutia určitých šarží liekov z trhu a zmeny povolenia na uvedenie na trh, ako aj zákazu uvedenia týchto liekov na trh

Výrok rozsudku

1. Konanie o žalobe sa zastavuje v časti, v ktorej smeruje proti rozhodnutiam Komisie K(2010) 2204 a K(2010) 2208 z 29. marca 2010 a proti rozhodnutiam Komisie K(2010) 6429 a K(2010) 6436 zo 16. septembra 2010.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Acino AG je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 30, 29.1.2011.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Schönberger/Parlament

(Vec T-186/11) (¹)

(„Žaloba o neplatnosť — Petičné právo — Petícia zaslaná Európskemu parlamentu — Petícia, ktorá je vyhlásená za prípustnú — Rozhodnutie, ktorým sa končí petičné konanie — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Neprípustnosť“)

(2013/C 114/52)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: O. Mader, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: E. Waldherr a U. Rösslein, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia Výboru pre petície Európskeho parlamentu z 25. januára 2011, ktorým sa zastavuje preskúmanie petície (petícia č. 1188/2010) vyhlásenej za prípustnú, ktorú podal žalobca 2. októbra 2010

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Peter Schönberger znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu.

(¹) Ú. v. EÚ C 145, 14.5.2011.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — FairWild Foundation/ÚHVT — Wild (FAIRWILD)

(Vec T-247/11) (¹)

[„Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačené Európske spoločenstvo — Slovná ochranná známka FAIRWILD — Skoršia slovná ochranná známka WILD — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“]

(2013/C 114/53)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: FairWild Foundation (Weinfelden, Švajčiarsko) (v zastúpení: P. Neuwald a S. Müller, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: K. Klüpfel, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Nemecko) (v zastúpení: A. Franke, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 3. marca 2011 (vec R 1014/2010-1) týkajúcej sa námietkového konania medzi Rudolf Wild GmbH & Co. KG a FairWild Foundation

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. FairWild Foundation je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 238, 13.8.2011.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Poľsko/Komisía(Vec T-370/11) ⁽¹⁾

(„Životné prostredie — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót od roku 2013 — Referenčné úrovne, ktoré sa majú uplatňovať pri výpočte pridelených emisných kvót — Rovnosť zaobchádzania — Proporcionalita“)

(2013/C 114/54)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: M. Szpunar, B. Majczyna, C. Herma a M. Nowacki, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: E. White, K. Herrmann a K. Mifsud-Bonnici, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii (Ú. v. EÚ L 130, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Poľská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 290, 1.10.2011.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. marca 2013 — Di Tullio/Komisía(Vec T-39/12 P) ⁽¹⁾

(„Odvolanie — Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Voľno na výkon vojenskej služby — Článok 18 prvý odsek PZOZ — Časové účinky rozsudku“)

(2013/C 114/55)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Roberto Di Tullio (Rovigo, Taliansko) (v zastúpení: pôvodne S. Woog a T. Bontinck, neskôr T. Bontinck, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: J. Currall a V. Joris, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu pre verejnú službu Európskej únie (tretia komora) z 29. novembra 2011, Di Tullio/Komisía (F-119/10, zatiaľ neuverejnený v Zbierke), smerujúce k zrušeniu tohto rozsudku

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Roberto Di Tullio znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii v tomto konaní.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 109, 14.4.2012.

Uznesenie Všeobecného súdu z 26. februára 2013 — Castiglioni/Komisía(Vec T-591/10) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — Žaloba o náhradu škody — Verejné obstarávanie prác — Verejné obstarávanie — Stavebné práce, rekonštrukcia a údržba budov a infraštruktúry Spoločného výskumného centra v Ispre — Kritéria výberu — Zamietnutie ponuky uchádzača a rozhodnutie prideliť zákazku inému uchádzačovi — Nové dôvody — Žaloba čiastočne zjavne nedôvodná po právnej stránke a čiastočne zjavne neprípustná“)

(2013/C 114/56)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Taliansko) (v zastúpení: G. Turri, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne S. Delaude a N. Bambara, neskôr S. Delaude a F. Moro, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Gullo, advokát)

Predmet veci

Jednak návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 29. októbra 2010, ktorým sa zamietajú ponuky predloženej žalobkyňou v rámci verejného obstarávania ISM/2010/C05/004/0C týkajúceho sa viacstrannej rámcovej dohody o stavebných prácach, rekonštrukcii a údržbe budov a infraštruktúry Spoločného výskumného centra Komisie v Ispre, rozhodnutia o zadaní zákazky inému uchádzačovi, ako aj oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania a jednak návrh na náhradu škody

Výrok

1. *Žaloba sa zamietajú.*
2. *Castiglioni Srl je povinná nahradiť trovy konania vrátane tých, ktoré vznikli v konaní o nariadení predbežného opatrenia.*

(¹) Ú. v. EÚ C 55, 19.2.2011.

Žaloba podaná 29. januára 2013 — Club Hotel Loutraki a i./Komisia

(Vec T-57/13)

(2013/C 114/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Grécko), Vivere Entertainment AE (Atény, Grécko), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grécko), Elliniko Casino Kerkyras (Atény), Casino Rodos (Rodos, Grécko) a Porto Carras AE (Alimos, Grécko) (v zastúpení: S. Pappas, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd

— zrušil rozhodnutie Komisie COMP F3/MC/erg*2012/127386 z 29. novembra 2012, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcov podaná 4. apríla 2012 týkajúca sa údajného poskytnutia štátnej pomoci pre OPAP Gréckym štátom,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva žalobcov byť vypočutí upraveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ tým, že Komisia nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 4 ods. 4, článkov 6 a 20 nariadenia č. 659/1999, čo predstavuje zneužitie právomoci.

— Komisia porušila článok 108 ods. 2 ZFEÚ a články 4 a nasl. nariadenia, keďže viedla konanie vo veci formálneho zisťovania bez dodržania jeho formálnych požiadaviek a tým zbavila žalobcov — sťažovateľov, tak ako aj iných dotknutých účastníkov konania, ich práva byť vypočutí.

— Žalobcovia alternatívne tvrdili, že počas predbežného zisťovania boli porušené ich práva na prepojenie s prípadom.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie podľa článku 296 ZFEÚ a práva žalobcov na dobrú správu vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv Európskej únie.

— Opomenutím všetkých rozhodujúcich hospodárskych údajov a čísel nevyjadruje napadnuté rozhodnutie jasne a jednoznačne odôvodnenie Komisie tak, aby mohli žalobcovia pochopiť dôvody, ktoré ju viedli k záveru, že sporné opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc. Tieto nedostatky nemožno odôvodniť odkazom na povinnosť zachovania obchodného tajomstva.

— Žalobcovia taktiež napadajú dôvernú povahu rozhodujúcich hospodárskych údajov.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva žalobcov na účinnú súdnu ochranu podľa článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDEL) a článku 47 Charty základných práv Európskej únie.

— Právo žalobcov na účinnú súdnu ochranu je porušené z tých istých dôvodov, ktoré boli uvedené v rámci druhého žalobného dôvodu. Žalobcovia narážajú na ťažkosti pri bezprostrednom spochybnení podstaty napadnutého rozhodnutia, keďže nie sú schopní nijakým spôsobom zistiť v ňom obsiahnuté odôvodnenie, ktoré je založené len na hospodárskych údajoch, ktoré však nie sú zverejnené.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na zjavnom nesprávnom právnom posúdení pri vyhodnotení súladu dohody VLT a jej dodatku a pri konštatovaní, že tieto dokumenty neposkytujú OPAP hospodársku výhodu.

— Priznanie hospodárskych výhod, ktoré je formálnou požiadavkou existencie štátnej pomoci, musí byť posúdené na oddelenom trhu a nie po spoločnom posúdení s ďalšími podobnými opatreniami priznanými tomu istému príjemcovi, avšak na odlišnom trhu bez ohľadu na to, či je porovnateľný s trhom skôr uvedeným. Inak by bola ochrana hospodárskej súťaže z veľkej časti neúplná.

— Takéto spojené posúdenie nemožno v každom prípade vykonať pri opatreniach, ktoré sa majú aplikovať počas rôznych časových období.

Žaloba podaná 29. januára 2013 — Club Hotel Loutraki a i./Komisia

(Vec T-58/13)

(2013/C 114/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Grécko), Vivere Entertainment AE (Atény, Grécko), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grécko), Elliniko Casino Kerkiras (Atény), Casino Rodos (Rodos, Grécko), Porto Carras AE (Alimos, Grécko) a Kazino Aigaiou AE (Syros, Grécko) (v zastúpení: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie C(2012) 6777 final z 3. októbra 2012 vo veci štátnej pomoci SA 33988 (2011/N),

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práva žalobkyň byť vypočutý stanoveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, a to v dôsledku toho, že Komisia nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 4 ods. 4 a článkov 6 a 20 nariadenia č. 659/1999, čo predstavuje zneužitie právomoci.

— Komisia porušila článok 108 ods. 2 ZFEÚ a články 4 a nasl. nariadenia, pretože konanie vo veci formálneho zisťovania vykonala bez toho, aby dodržala jeho formálne náležitosti, a tým odňala žalobkyniam a ďalším dotknutým účastníkom konania právo byť vypočutý.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia a práva žalobkyň na riadnu správu podľa článku 296 ZFEÚ a článku 41 Charty základných práv Európskej únie.

— V napadnutom rozhodnutí sa neuvádzajú všetky rozhodujúce hospodárske údaje a číselné údaje, a preto z neho nevyplývajú jasne a jednoznačne úvahy Komisie tak, aby z neho žalobkyne mohli pochopiť dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu, že dotknuté opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc. Tieto vady nemožno odôvodniť odkazom na povinnosti ochrany obchodného tajomstva.

— Žalobkyne tiež napádajú dôvernú povahu rozhodujúcich hospodárskych veličín.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení práv žalobkyň na účinnú súdnu ochranu podľa článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 47 Charty základných slobôd Európskej únie.

— Právo žalobkyň na účinnú súdnu ochranu je porušené z tých istých dôvodov, ktoré sú už uvedené v rámci druhého žalobného dôvodu. Žalobkyne majú ťažkosti s priamym spochybnením podstaty napadnutého rozhodnutia, pretože z neho nevedia pochopiť argumentáciu, na základe ktorej sa k tomuto rozhodnutiu dospelo, keďže sa zakladá len na verejných hospodárskych údajoch.

4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom právnom posúdení pri posúdení súladu s VLT Agreement spolu s prílohou a pri konštatovaní, že z nich pre OPAP nevyplývajú žiadne hospodárske výhody.

— Poskytnutie hospodárskej výhody, čo je formálna podmienka pre existenciu štátnej pomoci, sa musí posúdiť v rámci vymedzeného trhu a nie na základe spoločného posúdenia s ostatnými opatreniami poskytnutými tomu istému príjemcovi, ale na inom trhu, bez ohľadu na to, či sú tieto trhy porovnateľné. V opačnom prípade by bola ochrana hospodárskej súťaže značne neúplná.

- Takéto spoločné posúdenie v žiadnom prípade nemožno vykonať pri opatreniach, ktoré sa majú uplatniť v rôznych obdobiach.

Odvolanie podané 30. januára 2013: BT proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu z 3. decembra 2012 vo veci F-45/12, BT/Komisía

(Vec T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: BT (Bukurešť, Rumunsko) (v zastúpení: N. Visan, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy

Odvolateľka navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil uznesenie Súdu pre verejnú službu Európskej únie z 3. decembra 2012 vo veci F-45/12,
- znovu rozhodol vo veci a vyhovel žalobe žalobkyne, a
- zaviazal odporkyňu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza sedem odvolacích dôvodov.

1. Prvý odvolací dôvod založený na údajnom porušení jednej zo zásad, ktorými sa riadi správne konanie, zásady aktívnej úlohy, keďže Súd pre verejnú službu sa domnieval, že žaloba neobsahuje žalobné dôvody, pričom nepreveril svoje vlastné úkony z hľadiska zákonnosti rozhodnutia napadnutého pred súdom, čo by sa neobmedzilo na dôvody uvedené žalobkyňou.
2. Druhý odvolací dôvod založený na údajnom porušení článku 6 prvého odseku a článku 47 prvého a druhého

odseku Charty základných práv Európskej únie. Porušenie zásady „prístupu k súdu“ a zásady nestrannosti súdu, keďže Súd pre verejnú službu zamietol žalobu žalobkyne ako zjavne neprípustnú, pričom jej nedal možnosť napraviť alebo doplniť žalobu, čo je právo priznané a uznané právnou úpravou akéhokoľvek európskeho štátu, ale tiež európskymi súdmi (napríklad Európskym súdom pre ľudské práva).

3. Tretí odvolací dôvod založený na údajnom porušení práva na „prístup k súdu“, čo sa prejavilo tým, že Súd pre verejnú službu neuznal právo predložiť odpoveď na vyjadrenie žalovanej — a to napriek tomu, že žalobkyňa/odvolateľka výslovne žiadala o druhú výmenu vyjadrení. Nepriznanie tohto práva (na predloženie vyjadrenia) zbavilo odvolateľku možnosti napraviť nedostatok vytýkaný Súdom pre verejnú službu — a to v čase, keď už odvolateľka nemohla podať novú žalobu, ktorá by bola v súlade s právnymi požiadavkami, keďže uplynula lehota na podanie žaloby (článok 78 Rokovacieho poriadku Súdu pre verejnú službu).
4. Štvrtý odvolací dôvod založený na údajnom porušení zásady týkajúcej sa práva predložiť vec súdu a porušení zásady verejnosti konania, keďže súd nebol prístupný verejnosti, táto zásada je upravená v Rokovacom poriadku Súdu pre verejnú službu a v článku 6 prvom odseku Európskeho dohovoru o ľudských právach.
5. Piaty odvolací dôvod založený na údajnom porušení zásady rovnosti účastníkov konania, keďže Súd pre verejnú službu nevypočul odvolateľku v súvislosti s neprípustnosťou jej žaloby (článok 6 prvý odsek Európskeho dohovoru o ľudských právach).
6. Šiesty odvolací dôvod založený na údajnom porušení článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, keďže Súd pre verejnú službu v skutočnosti uplatnil „pravidlo kryštalizovania súdneho konania“, keď sa domnieval, že žaloba neobsahuje žalobné dôvody.
7. Siedmy odvolací dôvod založený na tvrdení, že zaviazanie odvolateľky na náhradu trov konania, pričom Súd pre verejnú službu nerozhodoval o vecnej stránke žaloby, pričom žalobkyňa je v súčasnosti sociálnym prípadom v dôsledku skončenia pracovného pomeru s Európskou komisiou, je v rozpore s článkom 89 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu pre verejnú službu, podľa ktorého „ak súd konanie vo veci zastavil, rozhodne o náhrade trov konania podľa voľnej úvahy“.

Žaloba podaná 11. februára 2013 — InterMune UK a i./EMA**(Vec T-73/13)**

(2013/C 114/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: InterMune UK Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo), InterMune, Inc. (Brisbane, Spojené štáty) a InterMune International AG (Muttentz, Švajčiarsko) (v zastúpení: I. Dodds-Smith a A. Williams, solicitors, T. de la Mare, barrister, a F. Campbell, advokát)

Žalovaná: Európska agentúra pre lieky**Návrhy***Žalobkyne* navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie, ktoré žalovaná oznámila žalobkyniam 15. januára 2013, sprístupniť niektoré informácie podľa nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾, v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie týka sprístupnenia informácií, ktoré žalobkyne poskytli žalovanej a ktoré doposiaľ nie sú verejné a
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania žalobkyní súvisiacich s touto vecou.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. V prvom žalobnom dôvode žalobkyne tvrdia, že žalovaná riadne nevykonala porovnanie podľa článku 4 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1049/2001 tak, že mala posúdiť, či v skutočnosti existuje verejný záujem na sprístupnení sporných informácií, ktorý by prevážil nad potrebou ochrany obchodných záujmov žalobkyní pred škodou, ktorá by jej bola spôsobená sprístupnením.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že žalovaná riadne neprihliadla na ďalšie významné skutočnosti relevantné pre porovnanie vyžadované právnu úpravou vrátane:
 - požiadaviek vyplývajúcich z osobitnej právnej úpravy EÚ [konkrétne nariadenie (ES) č. 726/2004 ⁽²⁾, najmä z jeho článku 14 ods. 11],
 - výkladových povinností, ktoré sú všetky inštitúcie EÚ povinné dodržiavať pri tvorbe právnej úpravy EÚ podľa článku 39 ods. 3 TRIPS (Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva),

— základného vlastníckeho práva a práva na súkromie, ktoré sú chránené Chartou základných práv Európskej únie, pri starostlivom posúdení všetkých relevantných skutočností, aby bolo možné vykonať analýzu primeranosti skutkového stavu a

— povinnosti dodržiavať vlastné zverejnené pokyny a politiky týkajúce sa dôležitosti ochrany informácií, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že keby žalovaná riadne vykonala požadované porovnanie a posúdila všetky relevantné skutočnosti, dospela by k jedinému, primeranému a/alebo odôvodnenému záveru, že sporné informácie sa nemajú sprístupniť verejnosti.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 z 31. marca 2004, ktorým sa stanovujú postupy spoločenstva pri povoľovaní liekov na humánne použitie a na veterinárne použitie a pri vykonávaní dozoru nad týmito liekmi a ktorým sa zriaďuje Európska agentúra pre lieky (Ú. v. EÚ L 136, s. 1; Mim. vyd. 13/034, s. 229).

Žaloba podaná 15. februára 2013 — Spojené kráľovstvo/ECB**(Vec T-93/13)**

(2013/C 114/61)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: K. Beal, QC, a E. Jenkinson, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska centrálna banka**Návrhy***Žalobca* navrhuje, aby Všeobecný súd:

- čiastočne zrušil rozhodnutie Európskej centrálnej banky z 11. decembra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie ECB/2007/7 o podmienkach TARGET2-ECB (ECB/2012/31) (Ú. v. EÚ L 13, 2013, s. 8),

— čiastočne zrušil usmernenie Európskej centrálnej banky z 5. decembra 2012 o Transeurópskom automatizovanom expresnom systéme hrubého vyrovnania platieb v reálnom čase (TARGET2) (ECB/2012/27) (Ú. v. EÚ L 30, 2013, s. 1),

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na skutočnosti, že Európska centrálna banka (ďalej len „ECB“) nemá buď vôbec právomoc uverejniť sporné akty alebo alternatívne nemá túto právomoc, pokiaľ nevyhlási taký legislatívny nástroj, akým je nariadenie, ktoré prijala buď Rada alebo subsidiárne samotná ECB.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že sporné akty buď *de iure* alebo *de facto* stanovujú podmienku sídla, ktorú musí spĺňať centrálny zmluvný zúčtovací systém (ďalej len „CCP“), ktorý chce vykonávať zúčtovacie operácie v mene euro, v rámci ktorých denné obchody presiahnu určitý objem. Ďalej alebo alternatívne obmedzujú alebo bránia vykonávaniu a/alebo rozsahu služieb alebo kapitálu, ktoré môžu byť poskytované CCP so sídlom v členských štátoch, ktoré nie sú členmi eurozóny. Sporné akty sú v rozpore so všetkými alebo s niektorými z článkov 48 ZFEÚ, 56 ZFEÚ a/alebo 63 ZFEÚ v rozsahu, v akom:

— CCP so sídlom v takých členských štátoch, ktoré nie sú členmi eurozóny, akým je Spojené kráľovstvo, budú musieť svoje administratívne a riadiace ústredia presunúť do členských štátov, ktoré sú členmi eurozóny. Takisto budú musieť byť opätovne založené ako právnické osoby, ktoré uznáva vnútroštátny právny poriadok iného členského štátu,

— v prípade, že také CCP nezmenia svoje sídlo podľa požiadaviek, bude im zamedzený prístup na finančné trhy členských štátov eurozóny, a to buď na základe rovnakých podmienok ako v prípade CCP zriadených v týchto členských štátoch alebo v celom rozsahu,

— také CCP, ktoré nie sú rezidentmi, nebudú mať nárok na zariadenia, ktoré ponúka ECB alebo národné centrálné banky (ďalej len „NCB“) eurozóny, a to buď na základe rovnakých podmienok alebo v celom rozsahu, a

— v dôsledku toho bude takým CCP obmedzená alebo úplne zakázaná možnosť ponúkať zúčtovacie služby v mene euro zákazníkom v rámci Únie.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že sporné akty sú v rozpore s článkami 101 ZFEÚ a/alebo 102 ZFEÚ v spojení s článkom 106 ZFEÚ a článkom 13 ZEU, keďže:

— v skutočnosti požadujú, aby všetky zúčtovacie operácie uskutočnené v mene euro a presahujúce určitú hraničnú hodnotu boli vykonané CCP, ktoré boli zriadené v členskom štáte eurozóny,

— v skutočnosti vedie ECB a/alebo eurozónu a/alebo NCB k tomu, aby CCP zriadeným v členských štátoch, ktoré nie sú členmi eurozóny, neposkytovali menové rezervy v mene euro, ak prekročili hraničnú hodnotu stanovenú v rozhodnutí.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že požiadavka uložená CCP zriadeným v členských štátoch, ktoré nie sú členmi eurozóny, spočívajúca v tom, aby zmenili svoju právnu povahu a sídlo, je prejavom priamej alebo nepriamej diskriminácie na základe štátnej príslušnosti. Takisto je to v rozpore so všeobecnou zásadou Únie, a to zásadou rovnosti, keďže CCP so sídlom v inom členskom štáte sú podrobené rozdielnemu zaobchádzaniu bez akéhokoľvek objektívneho dôvodu.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že sporné akty sú v rozpore s relevantnými ustanoveniami nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, s. 1).

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že sporný akt porušuje všetky alebo niektoré z článkov II, XI, XVI a XVII Všeobecnej dohody o obchode a službách (GATS).

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že bez ohľadu na dôkazné bremeno v súvislosti s neexistenciou odôvodnenia takeého obmedzenia verejným záujmom (bremeno spočíva na ECB, aby mohla, ak sa tak rozhodne, uplatniť vo svojom prípade výnimku), Spojené kráľovstvo tvrdí, že akákoľvek ochrana verejného poriadku, na ktorú poukázala ECB, nevyhovela požiadavkám proporcionality, keďže existujú menej restriktívne prostriedky zabezpečenia kontroly finančných inštitúcií so sídlom v rámci Únie, avšak mimo eurozóny.

Odvolanie podané 17. februára 2013: Ioannis Ntouvass proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 11. decembra 2012 vo veci F-107/11, Ntouvass/ECDC

(Vec T-94/13 P)

(2013/C 114/62)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Ioannis Ntouvass (Agios Stefanos, Grécko) (v zastúpení: V. Kolias, advokát)

Ďalší účastník konania: Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC) (Štokholm, Švédsko)

Návrhy

Odvolať navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu z 11. decembra 2012 vo veci F-107/11, Ntouvass/ECDC, ktorým sa zamietala žaloba smerujúca k zrušeniu hodnotenia služobného postupu odvolateľa za rok 2010 a ukladá odvolateľovi povinnosť nahradiť trovy konania,
- zrušil rozhodnutie napadnuté v konaní na prvom stupni a
- uložil odporcovi povinnosť nahradiť trovy konania na prvom stupni a trovy odvolacieho konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza štrnásť odvolacích dôvodov.

1. Prvý odvolací dôvod je založený na porušení právneho predpisu týkajúceho sa dôkazného bremena a zabezpečovania dôkazov, keďže Súd pre verejnú službu vyhovel odporcovej žiadosti o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe na prvom stupni, hoci odporca nepredložil dôkazy o okolnostiach, ktoré by odôvodňovali také predĺženie.
2. Druhý odvolací dôvod je založený na zásadnom nesprávnom zistení skutkových okolností, keďže Súd pre verejnú službu usúdil, že žaloba, ktorou bolo začaté konanie na prvom stupni, bola odporcovi doručená 7. novembra 2011 a nie 4. novembra 2011.
3. Tretí odvolací dôvod je založený na nesprávnom posúdení skutkových okolností, keďže Súd pre verejnú službu nesprávne pochopil a posúdil dokumenty zo spisu, ktoré vyvracajú tvrdenia odporcu na podporu jeho žiadosti o predĺženie lehoty na podanie jeho vyjadrenia k žalobe v konaní na prvom stupni.
4. Štvrtý odvolací dôvod je založený na nesprávnom posúdení skutkových okolností, keďže Súd pre verejnú službu posúdil ako „výnimočné“ okolnosti, ktoré odporca uviedol v rámci žiadosti o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe v konaní na prvom stupni.
5. Piaty odvolací dôvod je založený na nesprávnom zistení, subsidiárne na nesprávnom posúdení skutkových okolností,

keďže Súd pre verejnú službu nesprávne usúdil, že odvolateľ nenavrhol, aby sa rozhodlo o veci rozsudkom pre zmeškanie, subsidiárne, že jeho vyjadrenia nepredstavujú návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie.

6. Šiesty odvolací dôvod je založený na nesprávnom posúdení dokumentov zo spisu, keďže Súd pre verejnú službu usúdil, že dve stanoviská útvarov odporcu boli navzájom podstatne odlišné.
7. Siedmy odvolací dôvod je založený na nesprávnom stanovení dôkazného bremena, keďže Súd pre verejnú službu pre nedostatok dôkazov zamietol tvrdenie odvolateľa o konflikte záujmov aspoň jedného z členov spoločného hodnotiaceho výboru, hoci uvedené dôkazy pozostávali z dokumentov uvedených v žalobe v prvostupňovom konaní a odporca mal k nim jednoduchý prístup. Súd pre verejnú službu ako správny súdny orgán rozhodujúci zamestnanecký spor ďalej porušil svoju povinnosť nariadiť nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie priebehu konania na účely získania uvedených dokumentov. Súd pre verejnú službu tiež nesprávne pochopil právny základ tvrdenia odvolateľa a nesprávne vyložil článok 9 ods. 1 vykonávacieho pravidla č. 20 o hodnotenia služobného postupu (ďalej len „vykonávacie pravidlo“), ktoré prijal riaditeľ ECDC 17. apríla 2009.
8. Ôsmy odvolací dôvod je založený na nesprávnom výklade a nepreskúmaní žalobného dôvodu týkajúceho sa nedostatku procesných pravidiel pre spoločný hodnotiaci výbor ECDC.
9. Deviaty odvolací dôvod je založený na skreslení dôkazov, subsidiárne na nesprávnom právnom posúdení skutkových okolností, keďže Súd pre verejnú službu posúdil odvolateľove tvrdenie, že spoločný hodnotiaci výbor ECDC nepreveril skutočnosti, ktoré mal overiť na základe článku 9 ods. 4 vykonávacieho pravidla, ako nepodložené.
10. Desiaty odvolací dôvod je založený na nesprávnom posúdení skutkových okolností, keďže Súd pre verejnú službu posúdil ako dostatočné odôvodnenie stanoviska spoločného hodnotiaceho výboru ECDC.
11. Jedenásty odvolací dôvod je založený na nesprávnom výklade žalobného dôvodu a nesprávnom právnom posúdení skutkových okolností, keďže Súd pre verejnú službu nesprávne vyložil odvolateľove tvrdenie týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia stanoviska spoločného hodnotiaceho výboru odporcu ako zjavne nesprávne posúdenie, pričom toto odôvodnenie posúdil ako dostatočné.

12. Dvanásť odvolací dôvod je založený na nesprávnom posúdení skutkových okolností, keďže Súd pre verejnú službu usúdil, že sporné hodnotenie služobného postupu nevychádzalo zo zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o odvolateľovu efektívnosť vzhľadom na pracovnú záťaž.
13. Trinásť odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení skutkových okolností, keďže Súd pre verejnú službu považoval kritiku v spornom hodnotení služobného postupu za proporcionálnu, hoci odporca počas hodnoteného obdobia odvolateľa neupozornil na údajné problémy v jeho správaní.
14. Štrnásť odvolací dôvod je založený na nesprávnom posúdení skutkových okolností, keďže Súd pre verejnú službu posúdil pracovnú záťaž odvolateľa ako menej významnú, než v skutočnosti bola.

Žaloba podaná 20. februára 2013 — Toshiba/Komisia

(Vec T-104/13)

(2013/C 114/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Toshiba Corp. (Tokio, Japonsko) (v zastúpení: J. MacLennan, solicitor, J. Jourdan, A. Schulz a P. Berghe, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil článok 1 ods. 2 písm. d) rozhodnutia Komisie z 5. decembra 2012 vo veci COMP/39.437 — *obrazovky pre televízory a počítačové monitory*,
- zrušil článok 1 ods. 2 písm. e) rozhodnutia Komisie z 5. decembra 2012 vo veci COMP/39.437 — *obrazovky pre televízory a počítačové monitory*,
- zrušil článok 2 ods. 2 písm. g) napadnutého rozhodnutia alebo alternatívne znížil pokutu takým spôsobom, aký bude Všeobecný súd považovať za primeraný,
- zrušil článok 2 ods. 2 písm. h) napadnutého rozhodnutia alebo alternatívne zrušil článok 2 ods. 2 písm. h) v rozsahu, v akom stanoví spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť spoločnosti Toshiba, alebo znížil pokutu takým spôsobom, aký bude Všeobecný súd považovať za primeraný,
- nariadil akékoľvek iné opatrenie, aké bude za okolností tejto veci považovať za primerané,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne v tom, že sa v ňom konštatuje, že spoločnosť Toshiba Corporation je zodpovedná za porušenie článku 101 ZFEÚ za obdobie od 16. mája 2000 do 11. apríla 2002.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne v tom, že sa v ňom konštatuje, že spoločnosť Toshiba Corporation je zodpovedná za porušenie článku 101 ZFEÚ za obdobie od 12. apríla 2002 do 31. marca 2003.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne v tom, že sa v ňom konštatuje, že spoločnosť Toshiba Corporation je zodpovedná za porušenie článku 101 ZFEÚ za obdobie od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne v tom, že sa v ňom konštatuje, že spoločnosť Toshiba Corporation je spoločne a nerozdielne zodpovedná za účasť spoločnosti Matsushita Toshiba Picture Display Co. Ltd (ďalej len „MTPD“) na porušení za obdobie od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006.
5. Piaty žalobný dôvod, ktorý sa uvádza alternatívne k štvrtému žalobnému dôvodu, sa zakladá na skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne v tom, že sa v ňom konštatuje, že MTPD je zodpovedná za účasť na porušení za obdobie od 1. apríla 2003 do 12. júna 2006.
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne v tom, že sa v ňom ukladá pokuta v článku 2 ods. 2 písm. g) a v článku 2 ods. 2 písm. h) alebo alternatívne v tom, že uvádza nesprávny výpočet pokuty.

Žaloba podaná 23. februára 2013 — VTZ a i./Rada**(Vec T-108/13)**

(2013/C 114/64)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyne: Volžskij trubnyj zavod OAO (VTZ OAO) (Volžsk, Rusko), Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rusko), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralsky, Rusko) a Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoj, Rusko) (v zastúpení: J. Bellis, F. Di Gianni a G. Coppo, advokáti)

*Žalovaná: Rada Európskej únie***Návrhy**

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1269/2012 z 21. decembra 2012, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezšvových rúr a rúrok zo železa alebo z ocele s pôvodom okrem iného v Rusku na základe čiastočného predbežného preskúmania podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1225/2009, v rozsahu, v akom sa týka predajov uvedených v odsekoch 23 až 33 napadnutého nariadenia v súvislosti s preskúmaním,
- v dôsledku čiastočného zrušenia, ktoré sa navrhuje vyššie, upravil sadzbu antidumpingového cla, ktorá sa vzťahuje na skupinu TMK, z 28,7 % na 13,6 %, a
- zaviazal Radu na náhradu trov tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody.

Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že Rada pri určení klasifikácie rúr, ktoré sú uvedené v odsekoch 23 až 33 napadnutého nariadenia, nezákonne vychádzala z iných kritérií, ako sú tie, ktoré sú uvedené v znení príslušných colných predpisov.

Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že osobitné dôvody, z ktorých Rada vychádzala, keď dospela k záveru, že na rúry uvedené v odsekoch 23 až 33 napadnutého nariadenia sa nevzťahuje číselný znak KN 7304 59 10, sú nesprávne.

Svojím tretím žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu samotná skutočnosť, že rúry uvedené v odsekoch 23 až 33 napadnutého nariadenia sa v skutočnosti používali pri výrobe rúrok a rúr s iným profilom a inou hrúbkou steny, dokazuje, že sa na ne vzťahuje číselný znak KN 7304 59 10.

Odvolanie podané 22. februára 2013: Maria Concetta Cerafogli proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 12. decembra 2012 vo veci F-43/10, Cerafogli/ECB**(Vec T-114/13 P)**

(2013/C 114/65)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Odvolateľka: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

*Ďalší účastník konania: Európska centrálna banka***Návrhy**

Odvolateľka navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- v dôsledku toho:
 - zrušil rozhodnutie Európskej centrálnej banky z 24. novembra 2009, ktorým boli zamietnuté sťažnosti odvolateľky týkajúce sa diskriminácie a útokov na jej dôstojnosť z dôvodu konania jej vedenia a v prípade potreby zrušil rozhodnutie z 24. marca 2010 o zamietnutí mimoriadneho odvolania,
 - vyhovel návrhom odvolateľky ako boli uvedené v žiadosti o správne preskúmanie, a to konkrétne:
 - zastavil všetky formy diskriminácie a šikanovania voči odvolateľke, jednak vo forme verbálnych aktov, ako aj vo forme pridelených pracovných úloh a dojednaní,
 - prijal písomné odvolanie urážlivých a výhražných vyjadrení pána G.,
 - v každom prípade uložil povinnosť nahradiť spôsobenú nemajetkovú ujmu a hmotnú škodu stanovenú ex aequo et bono vo výške 50 000 eur (nemajetková ujma) a 15 000 eur (hmotná škoda),

- uložil ECB povinnosť, aby poskytla celú správu o internom správnom vyšetrovaní spolu so všetkými prílohami vrátane zápisníc z pojednávania. Okrem toho zaviazal ECB, aby poskytla všetky podklady ku komunikácii medzi vyšetrovacím výborom a výkonnou radou a/alebo prezidentom ECB,
- predvolal bývalú sociálnu poradkyňu odporkyne ako svedkyňu.
- uložil odporkyni povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania a trovy konania na prvom stupni.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza päť odvolacích dôvodov.

1. Prvý odvolací dôvod je založený na porušení práva na obranu, skreslení skutočností uvedených v spise, porušení zásady proporcionality, porušení článku 20 nariadenia (ES) č. 45/2001⁽¹⁾ a porušení práva na účinné súdne preskúmanie. Odvolateľka v tejto súvislosti tvrdí, že Súd pre verejnú službu sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a porušil jej právo na obhajobu, keď usúdil, že sa nemôže opierať o povinnosť ECB dodržiavať právo na obranu. Rozhodnutie o zamietnutí jej žiadosti o pomoc vážne poškodilo záujmy odvolateľky a okrem toho bolo proti odvolateľke začaté konanie spôsobom uvedeným v judikatúre (rozsudok Komisia/Lisrestal). Vzhľadom na to, že odvolateľka nemala možnosť oboznámiť sa s obsahom spisu, nemohla náležitým spôsobom brániť svoje práva pred európskym súdom, takže jej právo na účinné súdne preskúmanie bolo tiež porušené.
2. Druhý odvolací dôvod je založený na porušení práva na účinné súdne preskúmanie a povinnosti súdu uviesť odôvodnenie. Odvolateľka v tejto súvislosti navrhla, aby Súd pre verejnú službu v súlade s článkom 55 Rokovacieho poriadku Súdu pre verejnú službu uložil ECB povinnosť predložiť dokumenty týkajúce sa vyšetrovania spolu s prílohami k správe o vyšetrovaní a zápisnicami z pojednávania. Súd pre verejnú službu v napadnutom rozsudku odmietol prijať tieto opatrenia na zabezpečenie priebehu konania v rozpore s právom odvolateľky na účinné súdne preskúmanie a povinnosťou súdu uviesť odôvodnenie.
3. Tretí odvolací dôvod je založený na porušení rámca právomoci výboru a povinnosti poskytnúť pomoc, keďže zistenia vyplývajúce z oboch preskúmaní (vyšetrovanie a posúdenie Súdom pre verejnú službu) sú veľmi obmedzené, pretože

preukazujú iba skutočnosť, že niektorí kolegovia odvolateľky záporne hodnotili jej osobu a prácu. To však nezodpovedá cieľu, ktorý sleduje jej žiadosť o pomoc (a teda právomoci výboru), ktorým je najmä posúdiť zistenia týkajúce sa negatívnych výrokov v súvislosti s jej osobou. Okrem toho napadnutý rozsudok nezohľadňuje nespravodlivosť situácie, v ktorej sa ocitla odvolateľka, a to konkrétne situácie, keď odvolateľka nebola informovaná o výrokoch, ktoré ju negatívne hodnotili, takže nemohla brániť svoju povest.

4. Štvrtý odvolací dôvod je založený na porušení článku 6 ods. 5 správneho obežníku riaditeľstva ECB 1/2006 z 21. marca 2006, ktorý sa týka interných správnych vyšetrovaní, keďže Súd pre verejnú službu v napadnutom rozsudku usúdil, že správa o vyšetrovaní a celý spis musia byť predložené iba osobe zodpovednej za vyšetrovanie.
5. Piaty odvolací dôvod je založený na porušení definície zjavne nesprávneho posúdenia a povinnosti súdu uviesť odôvodnenie, keďže definícia zjavne nesprávneho posúdenia v napadnutom rozsudku nie je v súlade s judikatúrou Všeobecného súdu. Napadnutý rozsudok je teda nesprávny v rozsahu, v akom sa týka preskúmania zjavne nesprávneho posúdenia.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102).

Žaloba podaná 22. februára 2013 — Dennekamp/Parlament

(Vec T-115/13)

(2013/C 114/66)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Holandsko) (v zastúpení: O. Brouwer a T. Oeyen, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Parlamentu z 11. decembra 2012 o odmietnutí prístupu a) k dokumentom, ktoré preukazujú, ktorí súčasní členovia Európskeho parlamentu (ďalej len „členovia Parlamentu“) sú členmi doplnkového dôchodkového systému (ďalej len „systém dôchodkového poistenia“); b) k zoznamu mien členov Parlamentu, ktorí boli členmi systému dôchodkového poistenia po septembri 2005 a c) k zoznamu mien súčasných členov systému dôchodkového poistenia, ktorým Parlament platí mesačné príspevky. Toto rozhodnutie bolo žalobcovi oznámené 12. decembra 2012 v liste s referenčným označením A(2012) 13180 a

— zaviazal Parlament na náhradu trov konania žalobcu podľa článku 87 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, vrátane trov konania vedľajších účastníkov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článkov 11 a 42 Charty základných práv Európskej únie, na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ v spojení s článkom 8 písm. b) nariadenia (ES) č. 45/2001⁽²⁾, pretože napadnuté rozhodnutie neoprávnene obmedzuje rozsah práva prijímať a rozširovať informácie podľa článku 11 Charty základných slobôd Európskej únie (ďalej len „Charta“) a práva na prístup k oficiálnym dokumentom podľa článku 42 Charty, nesprávnym uplatnením článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 1049/2001 v spojení s článkom 8 písm. b) nariadenia (ES) č. 45/2001, v tom, že:

— po prvé, Parlament sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď dospel k záveru, že žalobca nepredložil jasné a oprávnené dôvody, ktoré by preukazovali nevyhnutnosť prístupu k osobným údajom zahrnutým v požadovaných dokumentoch,

— po druhé, Parlament dospel k nesprávnej závere, že informácie o členstve v systéme dôchodkového poistenia patria do súkromnej sféry dotknutých členov Parlamentu a

— po tretie, Parlament sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že legitímny záujem dotknutých členov Parlamentu prevažuje nad nevyhnutnosťou sprístupnenia údajov.

2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že Parlament si v dôsledku svojich nesprávnych právnych posúdení nesplnil

svoju povinnosť dostatočne a primerane odôvodniť napadnuté rozhodnutie, a tým porušil povinnosť odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102).

Žaloba podaná 4. marca 2013 — Taliansko/Komisia

(Vec T-125/13)

(2013/C 114/67)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri a S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Európskej komisie č. C(2012) 9448 final z 19. decembra 2012, oznámené 20. decembra, týkajúce sa zvýšenia základného imania uskutočneného spoločnosťou SEA S.p.A v prospech SEA Handling Spa,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa v tejto veci spochybňuje rozhodnutie Európskej komisie, ktoré vyhlásilo opatrenia vykonané spoločnosťou SEA SpA, koncesionárom správy letísk Milano Malpensa a Milano Linate, v prospech dcérskej spoločnosti SEA Handling SpA poverenej výkonom pozemných asistenčných služieb na uvedených letiskách – opatrenia pozostávajúce predovšetkým z opakovaného zvýšenia základného imania na vyrovnanie prevádzkových strát – za štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení zásad riadnej správy vecí verejných a právnej istoty.

— V tomto ohľade sa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté v rozpore so zásadami riadnej správy vecí verejných a právnej istoty, čo viedlo u adresátov k vzniku legitímnej dôvery v súvislosti so zákonnosťou opatrení, tak z dôvodu neprimeranej dĺžky celého konania a najmä predbežného vyšetrovania, ako aj z dôvodu pochybností vyplývajúcich z analýz a správania Komisie v priebehu tohto konania.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení podstatných formálnych záležitostí a najmä zásady kontradiktórnosti a na nedostatočnom prešetrení.

— V tomto ohľade sa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté v rozpore so zásadou kontradiktórnosti a došlo k porušeniu práv účastníkov na obhajobu z dôvodu rozšírenia predmetu skúmania Komisie na obdobie, ktorého sa rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania nevzťahovalo.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 107 a článku 108 ods. 3 ZFEÚ a nesprávnom zistení skutkových okolností, ako aj na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o pripísateľnosť namietaných opatrení verejným orgánom.

— Žalujúca vláda sa domnieva, že v napadnutom rozhodnutí došlo k omylu v rozsahu, v ktorom pripisuje namietané opatrenia verejným orgánom, a v každom prípade uvedené rozhodnutie v tomto ohľade neuvádza ani primerané dôkazy, ani dostatočné odôvodnenie.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení článku 107 a článku 108 ods. 3 ZFEÚ a nesprávnom zistení skutkových okolností, ako aj na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o pripísateľnosť namietaných opatrení verejným orgánom.

— V tomto ohľade sa tvrdí, že v napadnutom rozhodnutí došlo k omylu v rozsahu, v ktorom považuje správanie SEA za nezlučiteľné s kritériom obozretného subjektu pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, a v každom prípade uvedené rozhodnutie v tomto ohľade neposkytuje ani primeraný dôkaz, ani dostatočné odôvodnenie.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 26. februára 2013 — Labiri/EHSV

(Vec F-124/10) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Povinnosť poskytnúť pomoc — Článok 12a služobného poriadku — Morálne obťažovanie — Správne vyšetrovanie)

(2013/C 114/68)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Vassiliki Labiri (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal a D. Abreu Caldas, avocats)

Žalovaný: Európsky hospodársky a sociálny výbor (v zastúpení: M. Arsène a L. Camarena Januzec, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Troncoso Ferrer a F.-M. Hislaire, avocats)

Predmet veci

Verejná služba — Návrh na zrušenie rozhodnutia o zastavení správneho vyšetrovania začatého na základe sťažnosti žalobkyne vo veci morálneho obťažovania

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie generálneho tajomníka Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru z 18. januára 2010 sa zrušuje.
2. Európsky hospodársky a sociálny výbor znáša svoje vlastné trovy konania a zaväzuje sa na náhradu trov konania vynaložených pani Labiriovou.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 63, 26.2.2011, s. 34.

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 26. februára 2013 — Bojc Golob/Komisía

(Vec F-74/11) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Zmluvný zamestnanec — Zmluva na dobu neurčitú — Výpoveď)

(2013/C 114/69)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Aleksandra Bojc Golob (Domžale, Slovinsko) (v zastúpení: S. Rodrigues, A. Blot a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Berscheid a D. Martin, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Verejná služba — Návrh na zrušenie rozhodnutia OUPZ o ukončení pracovnej zmluvy žalobkyne na dobu neurčitú

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. A. Bojc Golob znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 290, 1.10.2011, s. 20.

Uznesenie Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 21. februára 2013 — Marcuccio/Komisía

(Vec F-113/11) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Článok 34 ods. 1 a 6 rokovacieho poriadku — Žaloba podaná faxom v lehote na podanie žaloby — Podpis advokáta líšiaci sa od podpisu uvedeného na origináli žaloby zaslanej listom — Zmeškanie lehoty na podanie žaloby — Zjavná neprípustnosť)

(2013/C 114/70)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Luigi Marcuccio (Tricase, Taliansko) (v zastúpení: G. Cipressa, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: C. Berardis-Kayser a J. Baquero Cruz, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát)

Predmet veci

Verejná služba — Návrh smerujúci k zrušeniu konkludentného rozhodnutia Komisie, ktoré zamieta žiadosť žalobcu, aby mu bola vyplatená dlžná zadržiavaná odmena za august 2010

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako zjavne neprípustná.
2. L. Marcuccio znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania Európskej komisii.

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 28.1.2012, s. 69.

Žaloba podaná 22. januára 2013 — ZZ/Komisii**(Vec F-7/13)**

(2013/C 114/71)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: ZZ (v zastúpení: E. Boigelot, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutia zamietajúceho sťažnosť proti rozhodnutiu prijatom ako odpoveď na návrh žalobcu prideleného k delegácii Komisie v Antananarivo, Madagaskar, ktorým sa domáha náhrady škody za ťažkosti vzniknuté pri jeho usadení sa vo vyššie uvedenom meste

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie prijaté vedúcim oddelenia v rámci Generálneho riaditeľstva pre ľudské zdroje a bezpečnosť týkajúce sa „návrhu podľa článku 90 ods. 1 služobného poriadku — 0/867/11, ktorým sa domáhate náhrady škody za ťažkosti vzniknuté pri Vašom usadení sa v Antananarivo“, ktoré zamietlo tento návrh z dôvodu, že „požadované podmienky pre takú náhradu škody za morálnu a psychologickú ujmu“ neboli splnené v tom rozsahu, v akom vyplývalo zo skutkového stavu, že „delegácia vynaložila všetko úsilie na vyriešenie vzniknutých problémov tým, že vykonala dodatočné práce v pôvodnom ubytovaní a tým, že Vám počas výkonu týchto prác ponúkla alternatívne možnosti ubytovania“;
- zrušiť odpoveď na sťažnosť žalobcu, podľa ktorej menovací orgán zamieta jeho sťažnosť z dôvodov, že i) „v danom prípade nemožno administratívne pripísať žiadny nesprávny služobný postup a už vôbec nie protiprávnosť“; ii) žalobca

„nepredložil minimálny dôkaz o tvrdených morálnych a psychologických ujmach“ a iii) „napadnuté rozhodnutie starostlivo preskúmalo dôkazy administratívy voči sťažovateľovi“ a „podľa ustálenej judikatúry môže byť eventúálne chýbajúce odôvodnenie napravené primeraným odôvodnením poskytnutým v štádiu odpovede na sťažnosť“, čo by bol prípad v tomto konaní,

— zaviazať Komisiu na zaplatenie, z dôvodu náhrady škody za morálnu a psychologickú ujmu žalobcu, predbežne stanovených, s výhradou zvýšenia alebo zníženia v priebehu konania, 30 000 eur,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 19. februára 2013 — ZZ/Komisii**(Vec F-18/13)**

(2013/C 114/72)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: ZZ (v zastúpení: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutia o výpočte započítania práv na dôchodok nadobudnutých pred nástupom do služieb na základe nových všeobecných vykonávacích ustanovení

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie zo 17. januára 2012 o výpočte započítania jeho práv na dôchodok nadobudnutých pred jeho nástupom do služieb Komisie,
- ak je to potrebné, zrušiť rozhodnutie, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť z 13. novembra 2012, ktorou sa domáhal uplatnenia týchto všeobecných vykonávacích ustanovení a poistno-matematických sadzieb, ktoré boli účinné v čase podania žiadosti o prevod jeho práv na dôchodok,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 26. februára 2013 — ZZ/Komisia**(Vec F-20/13)**

(2013/C 114/73)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* ZZ (v zastúpení: L. Levi a A. Blot, advokáti)*Žalovaná:* Európska komisia**Predmet a opis sporu**

Zrušenie implicitného rozhodnutia, ktorým sa zamietajú žiadosti žalobcu o náhradu škody spôsobenej omeškaním pri vypracovaní jeho hodnotiacich správ za roky 2008 a 2009

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa implicitne zamietajú žiadosti žalobcu podané 13. januára 2012,
- v rozsahu, v akom je to potrebné, zrušiť rozhodnutie menovacieho orgánu z 20. novembra 2012, ktorým sa zamietajú sťažnosti podané žalobcom 24. júla 2012,
- priznať žalobcovi *ex aequo et bono* sumu stanovenú predbežne na jedno euro z dôvodu utrpenej majetkovej ujmy a na jedno euro z dôvodu utrpenej nemajetkovej ujmy,

— zaviazajú Komisiu na náhradu trov konania.

Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 27. februára 2013 — Kimman/Komisia**(Vec F-16/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 114/74)

Jazyk konania: francúzština

Predseda prvej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 138, 12.5.2012, s. 33.

Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 28. februára 2013 — M/EMA**(Vec F-47/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 114/75)

Jazyk konania: francúzština

Predseda prvej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 227, 28.7.2012, s. 37.

Predplatné na rok 2013 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročné DVD	22 úradných jazykov EÚ	1 420 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	910 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačné (súhrnné) DVD	22 úradných jazykov EÚ	100 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, DVD, jedno vydanie za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom DVD.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať na základe žiadosti rôzne prílohy k úradnému vestníku. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznamov pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm.

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikáciu a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK